

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 24 червня 2026 р. № 631-р

Київ

Про затвердження плану заходів на 2026 рік з реалізації Стратегії кібербезпеки України

1. Затвердити план заходів на 2026 рік з реалізації Стратегії кібербезпеки України (далі — план заходів), що додається.
2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, відповідальним за виконання плану заходів, забезпечити:
 - 1) виконання плану заходів у межах бюджетних призначень, передбачених на 2026 рік, та за рахунок коштів міжнародної технічної допомоги;
 - 2) подання до 15 грудня 2026 р. до Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації відомостей про хід виконання плану заходів для їх узагальнення та інформування Апарату Ради національної безпеки і оборони України та Кабінету Міністрів України.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 24 червня 2026 р. № 631-р

ПЛАН ЗАХОДІВ
на 2026 рік з реалізації Стратегії кібербезпеки України

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
Ціль 1. Дієва кібероборона				
1. Створення в системі Міноборони кібервійськ, забезпечення їх належними фінансовими, кадровими та технічними ресурсами для стримування збройної агресії в кіберпросторі та надання відсічі агресору	1) розроблення правової, організаційної, технологічної моделей функціонування кібервійськ та їх застосування	розроблено відповідні моделі функціонування кібервійськ	II квартал 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою)
	2) формування необхідної організаційної структури кібервійськ із урахуванням досвіду провідних держав — членів НАТО	сформовано відповідну організаційну структуру кібервійськ	III квартал 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою)
	3) забезпечення кібервійськ належними фінансовими, кадровими і технічними ресурсами	забезпечено кібервійська належними ресурсами	IV квартал 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою)

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
2. Запровадження ефективних механізмів взаємодії основних суб'єктів національної системи кібербезпеки та сил оборони в частині спільного виконання завдань кібероборони	розроблено та подано на розгляд Верховної Ради України проект закону щодо визначення основних засад державної політики у сфері кібероборони, зокрема принципів взаємодії основних суб'єктів національної системи кібероборони України	подано законопроект на розгляд Верховної Ради України	IV квартал 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою)
3. Розроблення та забезпечення виконання плану кібероборони як складової частини плану оборони України	уточнення в разі потреби плану кібероборони з метою оновлення політичних, економічних, соціальних, військових, наукових, науково-технічних, інформаційних, правових, організаційних та інших заходів, що проводяться в кіберпросторі	уточнено план кібероборони	протягом 2026 року	Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) Міноборони Адміністрація Держспецзв'язку СБУ (за згодою) Національна поліція Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою)
4. Забезпечення проведення щонайменше двічі на рік спільних тематичних навчань	1) проведення переговорів і консультацій з партнерами з метою підвищення рівня	проведено відповідні переговори та консультації	протягом 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою)

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
з відповідними підрозділами держав — членів НАТО для досягнення оперативної сумісності	професійної компетентності кіберфахівців основних суб'єктів національної системи кібербезпеки за стандартами освіти НАТО			Адміністрація Держспецзв'язку СБУ (за згодою) Національна поліція Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою) МЗС
	2) забезпечення участі представників основних суб'єктів національної системи кібербезпеки у спільних тематичних навчаннях з відповідними підрозділами держав — членів НАТО для досягнення оперативної сумісності	взято участь представниками України у щонайменше двох відповідних заходах (у разі запрошення)	протягом 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Національна поліція СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою) МЗС

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
5. Забезпечення оцінки спроможностей суб'єктів сектору безпеки і оборони в частині спільного виконання завдань кібероборони, зокрема під час проведення оборонних оглядів, оглядів національної системи кібербезпеки та оглядів стану кіберзахисту критичної інформаційної інфраструктури, державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом	проведено оцінку спроможностей суб'єктів сектору безпеки і оборони в частині спільного виконання завдань кібероборони під час проведення оборонних оглядів або оглядів національної системи кібербезпеки	проведено оцінку спроможностей суб'єктів сектору безпеки і оборони в частині спільного виконання завдань кібероборони (у разі проведення)	протягом 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Національна поліція СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою) МЗС
6. Запровадження у системі військово-патріотичного виховання та системі територіальної оборони навчальних програм підготовки та проведення практичних навчань у сфері кібербезпеки	1) розроблення та затвердження типових навчальних програм військово-патріотичного виховання у сфері кібербезпеки 2) запровадження типових навчальних програм військово-патріотичного навчання у сфері	розроблено та затверджено відповідні типові навчальні програми проведено практичні навчання у сфері кібербезпеки центрами	протягом 2026 року протягом 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою)

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
	кібербезпеки та підготовки громадян до національного спротиву	підготовки громадян до національного спротиву		
Ціль 2. Ефективна протидія розвідувально-підбивній діяльності у кіберпросторі та кібертероризму				
7. Посилення контррозвідувального захисту сфери електронних комунікацій, ІТ-сфери, афілійованого з ними середовища, спрямованого на виявлення, попередження і припинення розвідувально-підбивних посягань спецслужб іноземних держав на національну безпеку України у сфері кібербезпеки	посилення контррозвідувального захисту сфер електронних комунікацій, інформаційних технологій та афілійованого з ними середовища, спрямованого на виявлення, попередження і припинення розвідувально-підбивних посягань спецслужб іноземних держав на національну безпеку України у сфері кібербезпеки	поширено контррозвідувальний захист у відповідній сфері	протягом 2026 року	СБУ (за згодою)
Ціль 3. Ефективна протидія кіберзлочинності				
8. Запровадження практики проведення загальнонаціональної інформаційно-роз'яснювальної кампанії щодо дій громадян у випадку, коли вони	1) проведення відповідно до компетенції превентивних заходів з протидії кіберзлочинності шляхом взаємодії з неурядовими громадськими організаціями та підвищення рівня	забезпечено проведення відповідних заходів	протягом 2026 року	Національна поліція МВС Мінсоцполітики МОН Мінкульт СБУ (за згодою)

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
стикаються із кібершахрайством та іншими кіберзлочинами, а також роз'яснення процедур звернення до правоохоронних органів	обізнаності громадськості щодо ризиків у кіберпросторі			Національний банк (за згодою)
	2) забезпечення розміщення на офіційних веб-сайтах державних органів рекомендацій населенню, як не стати жертвами кіберзлочинців, алгоритму дій громадян у разі, коли вони стикаються з кібершахрайством та іншими кіберзлочинами, інформування про появу нових видів кіберзлочинів	розміщено на офіційних веб-сайтах державних органів відповідну інформацію, що постійно оновлюється та актуалізується	протягом 2026 року	Національна поліція МВС Мінсоцполітики МОН Мінкульт СБУ (за згодою) Національний банк (за згодою)
9. Проведення спільних із державами — членами ЄС і НАТО заходів, спрямованих на підвищення стійкості в кіберпросторі та спроможності розслідувати, переслідувати кіберзлочинність і реагувати на кіберзагрози	1) забезпечення організації та проведення чергового раунду кібердіалогу Україна-ЄС	проведено кібердіалог Україна-ЄС	протягом 2026 року	МЗС Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Міноборони Національна поліція СБУ (за згодою) Генеральний штаб

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
				Збройних Сил (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою)
	2) забезпечення участі у міжнародних заходах держав — членів ЄС і НАТО, на які запрошено Українську Сторону, що спрямовані на підвищення стійкості в кіберпросторі та спроможності розслідувати, переслідувати кіберзлочинність і реагувати на кіберзагрози	взято участь представниками України у відповідних міжнародних заходах (у разі запрошення)	протягом 2026 року	Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Міноборони Національна поліція СБУ (за згодою) Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою) МЗС
10. Забезпечення підвищення рівня знань співробітників	організація та проведення навчань, спрямованих на	проведено відповідні навчання	протягом 2026 року	МВС Національна поліція

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
оперативних підрозділів, працівників органів досудового розслідування, прокуратури, суддів у сфері інформаційних технологій та кібербезпеки, насамперед за напрямками збирання та дослідження електронних доказів	покращення професійної компетентності співробітників оперативних підрозділів, працівників органів досудового розслідування, прокуратури у сферах інформаційних технологій та кібербезпеки, зокрема за напрямками збору та дослідження електронних доказів			СБУ (за згодою) Офіс Генерального прокурора (за згодою)
Ціль 4. Розвиток асиметричних інструментів стримування				
11. Удосконалення системи розвідувального забезпечення кібербезпеки держави в частині створення, розвитку сил, засобів та інструментів упередження загроз національній безпеці у кіберпросторі	забезпечення розвитку технічних спроможностей шляхом закупівлі ліцензій програмного забезпечення, підвищення кваліфікації персоналу відповідно до рівня загроз	розвинуто технічні та кадрові спроможності	протягом 2026 року	Служба зовнішньої розвідки (за згодою)
12. Посилення заходів щодо забезпечення кібербезпеки інформаційної інфраструктури та кіберзахисту інформаційних ресурсів закордонних	посилення захисту закордонних дипломатичних установ України за кордоном шляхом запровадження системного рішення щодо доступу до	запроваджено системне рішення щодо доступу 10 закордонних дипломатичних установ України до Інтернету та службового листування	протягом 2026 року	Служба зовнішньої розвідки (за згодою) МЗС

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
дипломатичних установ України та об'єктів державної власності України за кордоном	Інтернету та службового листування з використанням централізованого захищеного вузла доступу	з використанням централізованого захищеного вузла доступу (на рівні МЗС)		
13. Застосовування усіх доступних інструментів дипломатії та міжнародного права для протидії зловмисній діяльності у кіберпросторі проти України	координація діяльності в рамках Неформальної робочої групи Організації з безпеки і співробітництва в Європі з питань зміцнення довіри у сфері використання інформаційно-комунікаційних систем, а також Горизонтальної робочої групи ЄС з питань кібербезпеки	забезпечено участь у засіданнях відповідних груп	протягом 2026 року	МЗС
14. Налагодження систематичного обміну інформацією про деструктивну діяльність у кіберпросторі з міжнародними партнерами, насамперед Сполученими Штатами Америки, державами — членами ЄС та державами — членами	забезпечення обміну інформацією про деструктивну діяльність у кіберпросторі з державами — членами НАТО	забезпечено регулярний обмін інформацією	протягом 2026 року	МЗС Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Національна поліція СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Міноборони

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
НАТО, створення платформи для такого обміну				Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою)
Ціль 5. Національна кіберготовність та надійний кіберзахист				
15. Забезпечення проведення постійного моніторингу національних електронних комунікаційних мереж та інформаційних ресурсів, аналізу вторгнень до цих мереж і ресурсів, а також виявлення в режимі реального часу аномалій їх функціонування	продовження здійснення заходів з проведення постійного моніторингу національних електронних комунікаційних мереж та інформаційних ресурсів, аналізу вторгнень до зазначених мереж і ресурсів, а також виявлення в режимі реального часу аномалій їх функціонування	забезпечено постійний обмін інформацією	протягом 2026 року	Адміністрація Держспецзв'язку Міноборони Національна поліція Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою) МЗС

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
16. Забезпечення розвитку систем технічного і криптографічного захисту інформації, пріоритетності використання засобів технічного і криптографічного захисту інформації вітчизняного виробництва для кіберзахисту державних інформаційних ресурсів та об'єктів критичної інформаційної інфраструктури	1) проведення державної експертизи у сфері криптографічного та технічного захисту інформації	проведено заплановані експертизи у сфері криптографічного та технічного захисту інформації	протягом 2026 року	Адміністрація Держспецзв'язку СБУ (за згодою)
	2) ліцензування господарської діяльності у галузі криптографічного та технічного захисту інформації	видано ліцензії на провадження господарської діяльності у галузі криптографічного та технічного захисту інформації	протягом 2026 року	Адміністрація Держспецзв'язку СБУ (за згодою)
17. Проведення командно-штабних кібернавчань стратегічного рівня, а також тематичних кібернавчань і тренінгів за участю представників державного та приватного сектору	проведення командно-штабних кібернавчань стратегічного рівня та тематичних кібернавчань за участю представників державного та приватного сектору	проведено одне командно-штабне кібернавчання стратегічного рівня та чотири тематичні кібернавчання за участю представників державного та приватного секторів	протягом 2026 року	Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Міноборони Національна поліція МЗС Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою)

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
				Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою)
18. Забезпечення функціонування та розвитку Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів, проведення модернізації системи захищеного доступу державних органів до Інтернету	1) забезпечення проведення робіт з облаштування приміщень для розвитку Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів 2) забезпечення проведення робіт з облаштування майданчиків для розгортання Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів	проведено роботи з облаштування приміщень проведено роботи з облаштування майданчиків	протягом 2026 року протягом 2026 року	Адміністрація Держспецзв'язку Адміністрація Держспецзв'язку
Ціль 6. Професійне вдосконалення, кіберобізнане суспільство та науково-технічне забезпечення кібербезпеки				
19. Забезпечення координації наукового співтовариства під час проведення наукових досліджень і розробок у сфері кібербезпеки та залучення його до заходів з реалізації державної політики у сфері кібербезпеки	1) сприяння проведенню наукових досліджень і розробок з перспективних напрямів у сфері кібербезпеки	проведено наукові дослідження з перспективних напрямів у сфері кібербезпеки	протягом 2026 року	МОН Адміністрація Держспецзв'язку Міноборони МВС Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) Національна академія

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
				наук (за згодою) Національний інститут стратегічних досліджень (за згодою)
	2) утворення міжвідомчої науково-координаційної та експертної ради з кібербезпеки критичної інфраструктури	утворено науково-координаційну та експертну раду з кібербезпеки	протягом 2026 року	Національна академія наук (за згодою)
20. Залучення суб'єктів національної системи кібербезпеки до міжнародних програм навчання і підвищення кваліфікації персоналу	забезпечення участі суб'єктів національної системи кібербезпеки у міжнародних програмних навчаннях і підвищення кваліфікації персоналу	забезпечено участь основних суб'єктів національної системи кібербезпеки в міжнародних програмах підвищення кваліфікації, відкритих для українських представників, зокрема, не менш як 20 представників Міноборони, Генерального штабу Збройних Сил (за згодою)	протягом 2026 року	МЗС Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Мінфін Мінекономіки Міноборони Національна поліція Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
				Національний банк (за згодою)
Ціль 7. Безпечні цифрові послуги				
21. Зміцнення довіри приватного сектору та громадян до цифрових послуг, які надаються державою, з безумовним виконанням вимог щодо забезпечення кібербезпеки та кіберзахисту під час їх надання та інформування громадськості про їх безпечність і надійність	публікація інформаційних повідомлень щодо безпечності використання електронних публічних послуг на Єдиному державному вебпорталі електронних послуг (далі — Портал Дія)	опубліковано щонайменше два інформаційних повідомлення	протягом 2026 року	Мінцифри
22. Забезпечення впровадження цифрових послуг для населення та розвитку національної інформаційної інфраструктури	забезпечення впровадження не менш як 50 нових електронних публічних послуг включно з пріоритетними у сферах соціального захисту, охорони здоров'я, оподаткування, підтримки ветеранів, ведення бізнесу та послуг для водіїв	впроваджено не менш як 50 нових електронних публічних послуг на Порталі Дія, зокрема мобільному додатку Порталу Дія (Дія)	протягом 2026 року	Мінцифри

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
Ціль 8. Зміцнення системи координації				
23. Розроблення та затвердження порядку проведення огляду національної системи кібербезпеки, забезпечивши його проведення не менш ніж раз на рік протягом реалізації Стратегії кібербезпеки України	розроблення пропозицій до порядку проведення огляду національної системи кібербезпеки	подано відповідні пропозиції Національному координаційному центру кібербезпеки	протягом 2026 року	Адміністрація Держспецзв'язку Міноборони МВС Національна поліція Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою)
24. Запровадження обов'язкового негайного, без невинуваченої затримки, надання інформації про кіберзагрози, кібератаки та кіберінциденти всіма відомчими та галузевими (секторальними) центрами кібербезпеки (кіберзахисту) до Національного координаційного центру кібербезпеки	запровадження надання інформації про кіберзагрози, кібератаки та кіберінциденти всіма командами реагування на кіберінциденти, кібератаки, кіберзагрози до Національного координаційного центру кібербезпеки	надано відповідну інформацію Національному координаційному центру кібербезпеки	протягом 2026 року	Адміністрація Держспецзв'язку Міноборони Національна поліція Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) СБУ (за згодою) Національний банк (за згодою)

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
Ціль 9. Формування нової моделі відносин у сфері кібербезпеки				
25. Запровадження проведення на регулярній основі консультацій заінтересованих сторін та надання методичної допомоги з питань утворення підрозділів кіберзахисту, галузевих (секторальних) центрів забезпечення кібербезпеки та команд реагування на кіберінциденти, всебічного сприяння їх розвитку	проведення консультацій та надання методичної допомоги з питань утворення підрозділів кіберзахисту, галузевих та регіональних команд реагування на кіберінциденти, кібератаки, кіберзагрози (галузеві, регіональні CSIRT)	проведено консультації та надано відповідну методичну допомогу	протягом 2026 року	Адміністрація Держспецзв'язку Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою)
26. Залучення на регулярній основі представників наукових установ, незалежних експертів у сфері кібербезпеки до розроблення проектів нормативно-правових актів, нормативних документів та стандартів у цій сфері	розроблення проекту оновленої Стратегії кібербезпеки України із залученням представників наукових установ, громадських організацій та незалежних експертів у сфері кібербезпеки	залучено представників наукових установ, громадських організацій та незалежних експертів у сфері кібербезпеки до розроблення проекту оновленої Стратегії кібербезпеки України	протягом 2026 року	Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Міноборони Національна поліція Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою) СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою)

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
				Адміністрація Держприкордонслужби Національний банк (за згодою) МЗС
Ціль 10. Прагматичне міжнародне співробітництво				
27. Забезпечення участі України у міжнародних заходах ООН щодо заохочення відповідальної поведінки держав у кіберпросторі	забезпечення участі у роботі Глобального механізму ООН щодо розвитку у сфері інформаційно-комунікаційних систем у контексті міжнародної безпеки та просування відповідальної поведінки держав під час використання інформаційно-комунікаційних систем	забезпечено участь представників України у засіданнях Глобального механізму ООН	протягом 2026 року	МЗС
28. Продовження співробітництва з Агентством ЄС з питань мережевої та інформаційної безпеки, зокрема з питань скоординованого розкриття вразливостей та імплементації Директиви Європейського Парламенту і	забезпечення участі у разі запрошення у робочих зустрічах, семінарах та консультаціях, організованих Агентством ЄС з питань мережевої та інформаційної безпеки	взято участь у відповідних заходах, організованих Агентством ЄС питань мережевої та інформаційної безпеки (у разі запрошення)	протягом 2026 року	Адміністрація Держспецзв'язку Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) СБУ (за згодою) МЗС

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
Ради (ЄС) 2016/1148 від 6 липня 2016 року, про заходи для високого спільного рівня безпеки мережевих та інформаційних систем на території Союзу як елементу євроінтеграції України				
29. Забезпечення розвитку міжнародного співробітництва у сфері кібербезпеки шляхом підтримки міжнародних ініціатив у цій сфері, які відповідають національним інтересам України	1) забезпечення розвитку міжнародного співробітництва у сфері кібербезпеки шляхом підтримки міжнародних ініціатив у зазначеній сфері, що відповідають національним інтересам України	проведено відповідні міжнародні спільні заходи з державами — членами ЄС і НАТО	протягом 2026 року	МЗС Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою)
	2) забезпечення представлення Української Сторони в міжнародних конференціях, форумах та робочих заходах у сфері кібербезпеки, тематика яких відповідає національним інтересам України	забезпечено сприяння участі уповноважених представників України щонайменше у двох заходах високого рівня	протягом 2026 року	МЗС Апарат Ради національної безпеки і оборони України (за згодою)

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
30. Забезпечення розвитку практичного співробітництва із НАТО щодо питань кібероборони, налагодження тісної взаємодії з цих питань із відповідними органами Альянсу, зокрема Радою управління з кібероборони (NATO Cyber Defence Management Board), Центром операцій у кіберпросторі (Cyberspace Operations Centre), Центром можливостей з реагування на комп'ютерні інциденти (NATO Computer Incident Response Capability), Об'єднаним центром передових технологій з кібероборони НАТО (NATO Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence)	забезпечення практичного співробітництва із НАТО з питань кібероборони	взято участь представниками Міноборони та Збройних Сил у заходах НАТО з питань кібероборони	протягом 2026 року	Міноборони Генеральний штаб Збройних Сил (за згодою)
31. Продовження практики проведення двосторонніх кібердіалогів з державами — партнерами з метою обміну передовим досвідом у сфері	проведення двосторонніх кібердіалогів з державами — партнерами з метою обміну передовим досвідом у сфері кібербезпеки, інформацією	проведено двосторонні кібердіалоги за участю основних суб'єктів національної системи кібербезпеки України	протягом 2026 року	МЗС

Найменування завдання	Найменування заходу	Індикатор виконання	Строк виконання	Відповідальні за виконання
кібербезпеки, інформацією про кіберзагрози, розвиток комунікації між заінтересованими державними органами України та іноземних держав, розширення кола держав — партнерів, з якими проводяться кібердіалоги, ініціювання питання про укладення двосторонніх договорів про співпрацю у сфері кібербезпеки	про кіберзагрози, розвиток комунікації між заінтересованими державними органами України та іноземних держав, розширення переліку держав — партнерів, з якими проводяться кібердіалоги, ініціювання питання щодо укладення двосторонніх договорів про співпрацю у сфері кібербезпеки			

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 24 червня 2026 р. № 626-р

Київ

Про схвалення Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на 2026—2030 роки та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2026—2028 роках

1. Схвалити Стратегію комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на 2026—2030 роки, що додається.

2. Затвердити операційний план заходів з реалізації у 2026—2028 роках Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на 2026—2030 роки (далі — операційний план), що додається.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, органам та установам, відповідальним за виконання операційного плану, забезпечити:

своєчасне виконання операційного плану за рахунок і в межах коштів, передбачених у державному бюджеті на відповідний рік, а також інших джерел фінансування, не заборонених законодавством;

подання щороку до 1 березня починаючи з 2027 року Національному агентству з питань запобігання корупції інформації про стан виконання операційного плану для її узагальнення.

4. Національному агентству з питань запобігання корупції забезпечити:
проведення моніторингу виконання операційного плану;

подання щороку до 1 квітня починаючи з 2027 року Кабінетові Міністрів України інформації про стан виконання операційного плану.

5. Національному агентству з питань запобігання корупції разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади розробити та подати до 1 грудня 2028 р. Кабінетові Міністрів України проект операційного плану заходів з реалізації у 2029 і 2030 роках Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на 2026—2030 роки.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

Інд. 80

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 24 червня 2026 р. № 626-р

СТРАТЕГІЯ
комунікацій у сфері запобігання та
протидії корупції на 2026—2030 роки

Опис проблем, які зумовили прийняття Стратегії

Питання ефективної протидії і запобігання корупції залишається одним із пріоритетних та водночас викликом у відповідній сфері державної політики в Україні. Стан здійснення антикорупційних заходів у ключових сферах суспільного життя істотно впливає на забезпечення стійкості та інституційної спроможності держави, її обороноздатності та економічного потенціалу, а також забезпечення міжнародної підтримки та успішної євроінтеграції України.

Суспільство сприймає корупцію як пріоритетну проблему, що поступається лише питанням національної безпеки. Згідно з даними соціологічного дослідження, проведеного у 2024 році соціологічною компанією Info Sapiens “Корупція в Україні 2024: розуміння, сприйняття, поширеність” (далі — дослідження “Корупція в Україні 2024”), 79,4 відсотка населення вважають корупцію другою за важливістю проблемою в країні після повномасштабної агресії Російської Федерації.

Негативна оцінка населенням ефективності дій влади у сфері боротьби з корупцією (за результатами опитування соціологічної служби Центру Разумкова, проведеного у 2024 році в межах Програми сприяння громадській активності “Долучайся!”, 82 відсотки опитаних оцінили такі дії негативно) призводить до переконаності 47 відсотків громадян у неправильному розвитку подій в Україні.

З 2022 року зростає впевненість громадян у підвищенні рівня корупції в державі. У перший рік повномасштабного вторгнення 29,2 відсотка населення вважали, що рівень корупції підвищився наприкінці 2022 року, у 2023 році — 61,2 відсотка, у 2024 році — 69,1 відсотка (дослідження “Корупція в Україні 2024”).

Сприйняття рівня поширеності корупції серед громадян залишається надзвичайно високим: 91,4 відсотка вважають, що корупція є дещо або дуже поширеною, 61,2 відсотка громадян сприймають корупцію як дуже поширену (дослідження “Корупція в Україні 2024”).

В “Індексі сприйняття корупції” від міжнародної організації Transparency International Україна у 2025 році отримала 36 із 100 можливих

балів (+1 бал порівняно з 2024 роком), посівши 104 місце в рейтингу серед 182 країн світу.

Найбільш пріоритетним питанням для населення залишається очищення від корупції судової системи (47 відсотків), митниці (34,2 відсотка), інших правоохоронних органів (31,9 відсотка), державної та комунальної медицини (28,7 відсотка); для бізнесу — митниці (60,1 відсотка), публічних закупівель робіт і послуг з будівництва, ремонту та утримання автомобільних доріг (32,3 відсотка), судової системи (31,1 відсотка), публічних закупівель робіт і послуг з реалізації інших великих інфраструктурних проектів (21,3 відсотка) (дослідження “Корупція в Україні 2024”).

Громадяни вважають, що відповідальними за подолання корупції є центральні органи влади разом із спеціалізованими інституціями. 56,5 відсотка респондентів покладають відповідальність на Президента України та Офіс Президента України, 39,6 відсотка — на Верховну Раду України, 28,5 відсотка — на Національне антикорупційне бюро, 22,8 відсотка — на Кабінет Міністрів України, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, 22,3 відсотка — на Національне агентство з питань запобігання корупції (далі — Національне агентство), 15,7 відсотка — на СБУ, 12,5 відсотка — на Державне бюро розслідувань, 11,8 відсотка — на Вищий антикорупційний суд та 11,6 відсотка — на Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру. У 2024 році кожна відповідальна за антикорупційну діяльність інституція отримала гіршу оцінку ефективності від населення порівняно з 2023 роком (дослідження “Корупція в Україні 2024”).

Проте громадяни не завжди здатні відрізнити корупційні прояви від інших порушень та форм недоброчесної поведінки. Значний відсоток опитаних — від 18,6 до 69,9 відсотка залежно від конкретної змодельованої ситуації вважає корупцією випадки, які не є корупційними згідно із законодавством. Хоча порівняно з попередніми періодами спостерігається позитивна динаміка в розрізненні громадськістю корупційних і некорупційних ситуацій (дослідження “Корупція в Україні 2024”).

Незважаючи на погіршення оцінок ефективності державних органів у протидії корупції, лише 8,7 відсотка громадян достатньо добре обізнані з діяльністю Національного антикорупційного бюро та Державного бюро розслідувань, 7,6 відсотка — Національного агентства, 6,7 відсотка — Вищого антикорупційного суду та 6,3 відсотка — Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

Такі дані свідчать про необхідність продовження системних і масштабних комунікаційних кампаній для підвищення рівня обізнаності населення щодо корупційних проявів та компетенції відповідних державних органів.

У контексті формування сприйняття теми корупції важливе значення має характер висвітлення цієї проблеми в медіа. За результатами медіамоніторингу інформаційного простору в жовтні — грудні 2024 р., проведеного компанією “Центр контент аналізу”, 39 відсотків повідомлень про корупцію в онлайн-медіа та 61 відсоток повідомлень в українському сегменті соціальних мереж містили переважно оціночні та експресивні судження без фактів і конкретизації. При цьому для 86 відсотків громадян соціальні мережі є основним джерелом інформації, для 37 відсотків з них — єдиним джерелом отримання новин (дані з “Дослідження медіа: споживання новин і довіра у 2025 році”, проведеного компанією “Інтерньюз-Україна” у липні — серпні 2025 р.). Ключовою темою комунікації були заходи викриття корупції та притягнення до відповідальності за корупційні порушення, тоді як частка повідомлень на тему запобігання корупції (реалізація антикорупційної політики, цифровізація, дерегуляція, розвиток відкритих даних тощо) коливалася переважно в межах 1—4 відсотки.

Прийняття нормативно-правових актів з метою формування та реалізації державної інформаційної політики у сфері запобігання та протидії корупції сприятиме розв’язанню зазначених проблем.

У середньостроковій перспективі реалізація цієї Стратегії дасть змогу продовжити та вдосконалити діяльність міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та організацій громадянського суспільства із формування збалансованої комунікації у сфері запобігання та протидії корупції, просування альтернатив до корупційних практик та формування культури повідомлень про корупцію з метою поступової зміни моделей поведінки громадян та зменшення частки населення і бізнесу, що мали власний корупційний досвід.

Аналіз поточного стану справ, тенденції та обґрунтування щодо необхідності розв’язання виявлених проблем

Поширеність корупції практично в кожній сфері суспільних відносин потребує реалізації комплексної державної антикорупційної політики і скоординованих комунікаційних зусиль для послідовного та об’єктивного висвітлення антикорупційних реформ. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2017 р. № 576 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 71, ст. 2170) схвалено Стратегію комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції, цілями якої визначено забезпечення створення та розбудови системи антикорупційних комунікацій, а також розвиток сфери антикорупційних комунікацій на період до 2020 року, зокрема формування довіри до державної антикорупційної політики, координацію дій державних органів та інших учасників антикорупційних комунікацій, формування “нульової толерантності” до корупції в суспільстві.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 грудня 2023 р. № 1203 (Офіційний вісник України, 2024 р., № 11, ст. 709) схвалено

Стратегію комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на період до 2025 року (далі — Комунікаційна стратегія), розроблену на основі положень Антикорупційної стратегії на 2021—2025 роки, затвердженої Законом України “Про засади державної антикорупційної політики на 2021—2025 роки”, та Державної антикорупційної програми на 2023—2025 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2023 р. № 220 (Офіційний вісник України, 2023 р., № 31, ст. 1685).

Заходи Комунікаційної стратегії були синхронізовані із заходами Державної антикорупційної програми на 2023—2025 роки та здійснювалися на основі даних соціологічних опитувань і аналітичних досліджень, таких як опитування населення та бізнесу про сприйняття, поширеність і досвід корупції, моніторинг інформаційного простору та дослідження дезінформаційних наративів про корупцію в Україні. В межах виконання положень Комунікаційної стратегії протягом 2024 і 2025 років розроблено та розповсюджено інформаційно-просвітницькі матеріали, проведено публічні заходи та загальнонаціональні інформаційні кампанії, зокрема щодо викривання корупції, громадського контролю за діяльністю органів державної влади та органів місцевого самоврядування, законних альтернатив наявним корупційним практикам, нових засад адміністративної процедури, доброчесності на публічній службі, державних сервісів в режимі реального часу (он-лайн) і режимі оф-лайн, що мають антикорупційний ефект (далі — державні сервіси) як альтернатив корупції, ролі міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у протидії корупції. Створено комунікаційну інфраструктуру, яка об’єднує понад 100 представників комунікаційних підрозділів державних органів, громадських організацій, креативних комунікаційних агенцій, медіа та просвітницьких проектів. Протягом реалізації Комунікаційної стратегії забезпечено проведення систематичних координаційних зустрічей для обміну інформацією про кращі комунікаційні практики в державному та громадському секторах.

В ході реалізації Комунікаційної стратегії частка громадян, обізнаних про державні сервіси, зросла з 29,4 відсотка у 2023 році до 36,1 відсотка у 2024 році. Частка громадян, які повідомили про корупцію компетентним органам влади або правоохоронним органам, за рік зросла із 6,5 до 9,7 відсотка. Відсоток населення, яке схвалює діяльність викривачів корупції, збільшився із 67,3 до 74,3 відсотка. Частка громадян, обізнаних з діяльністю викривачів, зросла з 28,4 до 32,9 відсотка протягом зазначеного періоду (дослідження “Корупція в Україні 2024”). Покращилося також сприйняття боротьби з корупцією: у 2024 році про позитивні зрушення у боротьбі з корупцією заявляли 48 відсотків громадян, тоді як у 2023 році — 56 відсотків. Відповідно частка тих, хто вважає Україну “безнадійно корумпованою”, знизилась із 47 до 40 відсотків (опитування, проведене Київським міжнародним інститутом соціології протягом вересня — жовтня 2023 року).

Водночас під час імплементації заходів Комунікаційної стратегії було виявлено ряд практичних проблем: нереалістичність суттєвої зміни наративів про корупцію, перенасичених темою викриття корупції та покарання за корупційні порушення, в напрямі широкого висвітлення превентивних антикорупційних заходів; завищені очікування суспільства від антикорупційної політики в умовах низької фактичної залученості громадян до антикорупційних ініціатив; дефіцит ресурсів, насамперед матеріально-фінансових, для реалізації масштабних і довготривалих комунікаційних кампаній на антикорупційну тематику.

Незважаючи на зазначені перешкоди, значення скоординованих державних комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції посилюється з огляду на зростання ролі антикорупційної політики в умовах продовження повномасштабної війни та активної фази євроінтеграційних процесів. У межах переговорного процесу з ЄС антикорупційні ініціативи включені до всіх переговорних розділів, що отримало назву “антикорупційний мейнстримінг”. Крім того, Україна взяла зобов’язання виконувати антикорупційні рекомендації деяких міжнародних організацій, насамперед Організації економічного співробітництва і розвитку (OECD), Групи держав проти корупції (GRECO), Міжнародної групи з протидії відмиванню брудних грошей (FATF), а також рекомендації, зазначені в угодах із Світовим банком, Міжнародним валютним фондом тощо.

Результати аналізу ситуації щодо сприйняття корупції та корупційного досвіду населення, а також врахування досвіду імплементації Комунікаційної стратегії дає змогу виокремити такі тенденції.

Високий рівень негативного сприйняття ситуації щодо корупції в Україні в умовах недостатньої обізнаності населення як про сутність проблеми, так і про реальний стан протидії корупційним проявам сприяє поглибленню недовіри громадян і бізнесу до держави.

В таких умовах тема корупції найчастіше стає предметом маніпуляцій та дезінформації для культивування розколу в суспільстві, нагнітання негативних настроїв та ворожого ставлення суспільства до державних інституцій та публічних службовців. За результатами дослідження компанії “Osavul” у серпні 2024 р., понад 40 відсотків повідомлень про корупцію та боротьбу з нею у соціальних мережах ідентифіковані як дезінформація.

Високий суспільний запит на покарання за корупцію призводить до зростання розчарування антикорупційною реформою в ситуації недостатньо дієвого принципу невідворотності покарання.

Українське суспільство вважає, що притягнення до кримінальної відповідальності за корупцію є одним із найефективніших способів протидії корупційним проявам. Згідно з опитуванням Київського міжнародного інституту соціології, проведеним у січні — лютому 2025 р., справедливим покаранням для корупціонерів, на думку більшості громадян, є 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Водночас 55 відсотків громадян

вимагають якомога швидшого покарання для винних у корупції, навіть якщо при цьому не буде дотримано законності. При цьому середня тривалість кримінального провадження від його відкриття до винесення вироку становить сім років. За результатами аналізу судової практики притягнення до відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією порушення найпоширенішим видом покарання є штраф. У 2024 році до позбавлення волі було засуджено найбільшу частку осіб, але вона становила лише 4 відсотки (“Звіт за результатами аналізу судової практики притягнення до відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією кримінальні правопорушення за 2023 рік”, підготовлений Національним агентством та громадською організацією “Центр політико-правових реформ”). За даними проекту “Weekly charts” видання “Економічна правда”, у 80 відсотках випадків винними визнаються публічні службовці найнижчого рівня, що контрастує із запитом суспільства саме на покарання високопосадовців. 80,2 відсотка населення вважає найсерйознішою політичну корупцію на найвищому рівні (дослідження “Корупція в Україні 2024”). Концентрація виключно на покаранні обмежує комунікацію зазначеної теми та призводить до дискредитації всієї антикорупційної реформи.

З огляду на превалювання наративів про покарання за корупцію важливі превентивні заходи державної антикорупційної політики залишаються поза фокусом уваги громадськості та медіа і не асоціюються з ефективними способами протидії корупції.

В публічному інформаційному просторі тема запобігання корупції представлена мінімально порівняно з темами викривання корупційних практик та притягнення до відповідальності за корупційні злочини. Як наслідок у суспільстві не сформовано розуміння того, що довгострокові системні зміни (цифровізація державних послуг і процедур, дерегуляція в економіці, зменшення дискреційних повноважень публічних посадовців, реалізація принципів прозорості та підзвітності в урядуванні, розвиток відкритих даних тощо) дають змогу ефективно мінімізувати рівень корупції в країні та потребують уваги і підтримки громадськості для успішної імплементації. Згідно з дослідженням соціологічної групи “Рейтинг”, проведеним у вересні 2024 р., підвищення прозорості та диджиталізація ухвалення рішень розглядаються громадянами переважно як маргінальні чинники сприяння зростанню доброчесності на публічній службі.

Недостатня обізнаність населення про державні сервіси, які є альтернативами корупційним практикам, сприяє збереженню корупційних проявів на побутовому рівні.

Станом на 2014 рік лише 5 відсотків українців позитивно оцінювали якість надання державних адміністративних послуг в Україні (опитування проведене Фондом “Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва” разом із соціологічною службою “Центр Разумкова”). Завдяки цифровізації державних сервісів (за даними ООН, у 2024 році Україна посіла п'яте місце

у світі за рівнем розвитку державних електронних послуг) вже 84 відсотки громадян позитивно оцінили досвід отримання державних онлайн-послуг (дослідження Київського міжнародного інституту соціології, проведене у вересні — жовтні 2024 р.). Диджиталізація державних сервісів також корелює із значущим зниженням рівня корупційного досвіду населення, який з 2015 до 2024 року зменшився з понад 70 відсотків до 18,7 відсотка (дослідження “Корупція в Україні 2024”). Отже диджиталізація державних процедур і послуг має істотний антикорупційний ефект. Однак, він обмежується поки що недостатнім рівнем обізнаності та користувацького досвіду громадян про наявні цифрові можливості та інструменти. У 2024 році показник “достатньої обізнаності” про електронні послуги серед населення становив 36,1 відсотка. Державними сервісами в окремих сферах, наприклад у сфері будівництва, землі та нерухомості, у цей період скористалися тільки 3,7 відсотка громадян (дослідження “Корупція в Україні 2024”). Наслідком цього є зниження рівня корупційного досвіду населення та збереження звичних корупційних практик під час взаємодії громадян з державою.

Недостатній рівень обізнаності про канали повідомлень, права і гарантії захисту викривачів перешкоджають готовності та фактичній залученості громадян до протидії корупції шляхом повідомлення уповноваженим органом про корупційні факти.

74,3 відсотка громадян в Україні схвально ставляться до викривачів. Однак достатньо обізнаними про особливості подання повідомлень про корупцію є 32,9 відсотка населення, щодо механізмів розгляду повідомлень — 26,6 відсотка. Тільки кожен шостий українець (16,8 відсотка) має належний рівень обізнаності про правові гарантії захисту викривачів. У результаті лише 12,3 відсотка громадян обирають викривальну модель поведінки, заявляючи про готовність повідомляти про факти корупційних проявів. Незважаючи на позитивну тенденцію протягом останніх років, незначною залишається і частка тих, хто повідомив про корупційну ситуацію компетентним органам на практиці, — 9,7 відсотка громадян (дослідження “Корупція в Україні 2024”). Одним із наслідків є демотивація потенційних викривачів через нерозуміння алгоритмів функціонування інституту викривання, замовчування випадків корупції, яка стала відома громадянам під час провадження службової, господарської, професійної діяльності або з інших джерел.

Незважаючи на історично високий рівень нетерпимого ставлення до корупції, у суспільстві досить високою залишається частка громадян, які вважають корупцію прийнятним способом розв’язання своїх проблем, що легітимізує недоброчесні моделі поведінки та сприяє збереженню корупційних практик.

Хоча відсоток населення, що негативно ставиться до корупції, досяг у 2024 році історичного максимуму (57,9 відсотка), чимала кількість

громадян в Україні продовжує толерувати корупційні практики. 14,6 відсотка населення завжди або здебільшого виправдовує надання хабаря, необхідних послуг або подарунка, якщо це необхідно для вирішення важливої справи. Ще 30 відсотків громадян допускають таку можливість лише у певних випадках. Якщо корупцію серед високопосадовців дуже серйозною проблемою вважає понад 80 відсотків населення, то корупційні практики на побутовому рівні — 47,4 відсотка (дослідження “Корупція в Україні 2024”).

Така ситуація призводить до культивування корупційних практик на рівні звички та морально прийнятних моделей поведінки, зумовлює низьку ефективність формальних інститутів (офіційних правил і норм) в умовах вкорінення недоброчесних неформальних практик, а також ретранслює “корупційну культуру” на молодь, що ускладнює протидію корупції на тривалий час.

Медіа та лідери думок зосереджені на висвітленні поточних резонансних справ, пов’язаних з корупцією, переважно без розкриття широкого контексту подій, причин та умов конкретних корупційних проявів, їх довготривалих наслідків.

Результати антикорупційних реформ часто висвітлюються точково, що формує фрагментарні уявлення про запобігання і протидію корупції в Україні, заважає усвідомленню суспільством реального масштабу відповідних реформ, їх динаміки в розрізі тривалого часового проміжку та зв’язку із змінами суспільних відносин.

Комунікація державних органів, підприємств та установ часто є самодостатнім інструментом для формування або коригування їх репутації. При цьому реальної розбудови їх інституційної спроможності не відбувається, а проблеми, що не дають змоги ефективно виконувати ключові функції, залишаються невирішеними.

Намагання сформувати довіру суспільства виключно або переважно завдяки вдалим комунікаціям, не приділяючи належної уваги інституційним змінам, призводять до ще більшого розчарування суспільства державою та посилення недовіри до державних ініціатив.

Рівень взаємодії та координації зусиль між міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, організаціями громадянського суспільства, медіа, лідерами думок та іншими стейкхолдерами є недостатнім для формування інтегрованих антикорупційних комунікацій та реалізації масштабних комунікаційних проектів щодо запобігання та протидії корупції.

Суспільство сприймає корупційну проблематику як уособлення широкого кола негараздів, які за своїм характером не є корупційними проявами, на кшталт операційних недоліків у діяльності інституцій чи неефективних менеджерських рішень на публічній службі. Корупція набула

ознак сталого та одного з найпопулярніших у країні брендів негативу, що втілює хронічні вади держави та суспільства. Таким чином, запит на подолання корупції значною мірою є запитом на ефективніше функціонування держави, більшу спроможність державних інституцій та кращі умови життя громадян загалом. У зв'язку із цим комунікація антикорупційної діяльності повинна комплексно розкривати причинно-наслідковий зв'язок між антикорупційними заходами та трансформаціями у ключових сферах суспільного життя, які мають найбільший вплив на безпеку і добробут населення. Передумовою цього є забезпечення багаторівневих кроссекторальних та міжвідомчих комунікацій, що здійснюються за постійної підтримки та за участю громадських організацій, незалежних медіа і проектів міжнародної технічної допомоги.

Ефективна комунікаційна політика у сфері запобігання та протидії корупції повинна реалізовуватися за напрямками системного інформування визначених цільових аудиторій та промоції успішного досвіду антикорупційних практик для їх масштабування через зміну моделей поведінки громадян.

Інформування передбачає забезпечення громадян повними та об'єктивними даними про запобігання і боротьбу з корупцією, а також про доступні населенню і бізнесу інструменти мінімізації особистого корупційного досвіду та протидії корупційним практикам.

Перший напрям комунікації — підвищення обізнаності про корупцію як вид правопорушення, що дасть змогу громадянам краще ідентифікувати корупційні прояви та допоможе ефективніше використовувати створені державою і громадянським суспільством можливості для протидії корупції на всіх рівнях. Водночас це сприятиме отриманню більш релевантних даних про рівень сприйняття корупції у суспільстві та реальний корупційний досвід громадян, адже в разі некоректної ідентифікації корупційних ситуацій неможливо визначити те, коли громадяни стикалися саме з корупцією, а коли мали справу з іншими порушеннями.

Комунікація антикорупційної діяльності має бути розширена за рахунок послідовного висвітлення, зокрема інформації про протидію корупційним ризикам у конкретних сферах та в законодавстві, запровадження та вдосконалення державних сервісів, дерегуляційних заходів в економіці, розбудови прозорості та підзвітності центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Крім тематичного розширення предмета інформування, варто зосередити комунікаційні зусилля державних органів на темпоральному аспекті антикорупційних реформ, донесенні до громадськості суті змін, що відбулися протягом понад десятиліття після Революції Гідності для формування цілісного уявлення про ключові трансформації та їх вплив на суспільний прогрес. Такий підхід сприятиме більш об'єктивній оцінці

громадянами ролі антикорупційної політики в розбудові держави і житті суспільства, зростанню довіри до неї та підтримки її громадськістю.

Діяльність з інформування суспільства охоплює такі напрями:

сутність, форми корупції та види відповідальності за вчинення корупційних діянь;

стан протидії корупційним проявам у пріоритетних сферах, досягнення країни у втіленні антикорупційних реформ;

невідворотність покарання за корупцію у різних формах відповідальності: кримінальної, адміністративної, дисциплінарної, цивільно-правової, репутаційної;

переваги альтернатив, насамперед цифрових, над поширеними корупційними практиками під час взаємодії громадян та бізнесу з державою, важливість громадського контролю за діями влади;

механізми повідомлень про корупцію та переваги викривальної моделі поведінки;

негативні наслідки побутової корупції та переваги відмови від неї як способу задоволення приватних потреб.

Другий напрям комунікації — популяризація успішного досвіду використання державних сервісів і практик, які є альтернативами корупції, інструментів громадського контролю та механізмів викривання корупції для формування поступових поведінкових змін у користувачів державних послуг.

В умовах високого рівня недовіри громадян до держави, державних органів та ініціатив дієвим способом підвищення мотивації до використання державних сервісів та інструментів є позитивний користувацький досвід самих громадян, їх відгуки, реальні історії та особистий приклад. Результати досліджень свідчать, що українці найбільше довіряють близькому колу людей — членам родини, друзям, сусідам і колегам, відповідно успішний досвід таких референтних груп у взаємодії з діями держави для більшості населення є індикатором спроможності державних інституцій задовольнити потреби населення у зручній і законний спосіб. Важливу роль у досягненні такого результату відіграє розвиток автентичних комунікаційних спільнот, на зразок “Права без хабарів”, “Батьки SOS”, учасники яких діляться власним досвідом отримання державних послуг у певних сферах.

У цьому контексті ефективні комунікації повинні ґрунтуватися виключно на практичних ініціативах, цільових тематичних проектах, які масштабуються шляхом популяризації відповідного досвіду.

Цільова аудиторія та заінтересовані сторони (стейкхолдери)

Цільовою аудиторією Стратегії є:

державні службовці та депутати (посадові особи державних органів, установ та організацій, депутати всіх рівнів);

суб'єкти, що формують громадську думку (лідери думок, експерти, науковці, інститути громадянського суспільства, активісти);

заклади освіти та учасники навчального процесу, молодь (заклади загальної середньої освіти, заклади професійної і фахової передвищої освіти, заклади вищої освіти; педагогічні і науково-педагогічні працівники, вчителі, студенти, школярі);

міжнародні донорські та партнерські організації, які надають підтримку Україні;

національні, регіональні, місцеві, міжнародні медіа;

українські та міжнародні компанії, що належать до малого і середнього бізнесу, великі компанії, асоціації;

громадяни України як отримувачі державних та комунальних послуг;

громадяни України як жителі певних регіонів (територіальних громад);

громадяни України як викривачі та заявники про корупцію;

громадяни України (масова аудиторія з поділом за віковими категоріями, статтю, соціальним статусом).

Заінтересованими сторонами (стейкхолдерами) є фізичні та юридичні особи, які мають легітимний інтерес у досягненні стратегічних цілей цієї Стратегії, тобто певною мірою залежать від неї або можуть впливати на процес її реалізації.

Заінтересованими сторонами для реалізації стратегічних цілей цієї Стратегії є:

органи, що ухвалюють рішення, пов'язані з антикорупційною політикою (Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади);

органи, що здійснюють контроль за дотриманням вимог антикорупційного законодавства, виявляють порушення, розслідують їх та притягають порушників до відповідальності (Національне агентство, Національне антикорупційне бюро, Офіс Генерального прокурора, Спеціалізована антикорупційна прокуратура, Державне бюро розслідувань, Національна поліція, Вища рада правосуддя, Вища кваліфікаційна комісія суддів);

органи місцевого самоврядування;

органи правосуддя (місцеві суди, апеляційні суди, Верховний Суд і Вищий антикорупційний суд).

Стратегічні цілі та показники їх досягнення

Головною метою цієї Стратегії є розширення спектра висвітлення теми запобігання і протидії корупції з акцентом на формуванні у громадян знань і практичних навичок щодо протидії корупційним проявам та використання альтернатив корупційним практикам для зниження рівня корупційного досвіду населення і бізнесу.

Незважаючи на погіршення показників сприйняття корупції в суспільстві та зниження рівня довіри до державних органів протягом останніх років, рівень корупційного досвіду громадян, який є одним з важливих індикаторів ефективності державної антикорупційної політики, поступово зменшується.

Досягнення мети цієї Стратегії потребує реалізації таких чотирьох стратегічних цілей.

Стратегічна ціль 1. Підвищення рівня обізнаності громадян про корупційні прояви та відповідальність за них, а також про стан запобігання і протидії корупції у ключових сферах суспільних відносин.

Показниками досягнення стратегічної цілі є:

покращення громадянами оцінок ефективності влади у боротьбі з корупцією (за результатами дослідження “Корупція в Україні 2024”, у 2024 році ефективність діяльності Офісу Президента України із запобігання та протидії корупції оцінювалася населенням на рівні 1,91 бала із 5 можливих, СБУ — 2,15 бала, Державного бюро розслідувань — 2,03 бала, Національної поліції — 1,92 бала, прокуратури — 1,81 бала, Національного агентства — 1,93 бала, Національного антикорупційного бюро — 1,98 бала, судів — 1,71 бала; представниками бізнесу — Офісу Президента України — 2,06 бала, СБУ — 2,6 бала, Державного бюро розслідувань — 2,41 бала, Національної поліції — 2,37 бала, прокуратури — 2,12 бала, Національного агентства — 2,24 бала, Національного антикорупційного бюро — 2,42 бала, судів — 2,17 бала);

збільшення частки громадян, які свідчать про позитивні зміни у боротьбі з корупцією (згідно з даними опитування, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології у вересні — жовтні 2025 р., 56 відсотків громадян дали позитивну оцінку зрушенням у сфері протидії корупції);

зменшення кількості матеріалів у інформаційному просторі, що транслиують наратив про нездоланність корупції та марність боротьби з нею;

збільшення частки повідомлень про результативність протидії корупційним проявам.

Стратегічна ціль 2. Збільшення рівня обізнаності та користування державними сервісами, які є альтернативами корупційним практикам, та зниження рівня корупційного досвіду громадян.

Показниками досягнення стратегічної цілі є:

збільшення кількості громадян, які користувалися сервісами з надання державних послуг або знання яких достатні для користування ними (за даними дослідження “Корупція в Україні 2024”, частка достатньо обізнаних осіб серед населення становить 36,1 відсотка, серед бізнесу — 59,9 відсотка);

зменшення частки громадян, які безпосередньо стикалися з корупцією (за даними дослідження “Корупція в Україні 2024”, частка тих, хто мав власний корупційний досвід, серед населення становила 18,7 відсотка та серед підприємців — 23,2 відсотка).

Стратегічна ціль 3. Підвищення рівня негативного ставлення громадськості до всіх проявів корупції, фактичного залучення громадян до антикорупційної діяльності.

Показниками досягнення стратегічної цілі є:

зниження рівня толерування корупції (за даними дослідження “Корупція в Україні 2024”, 44,6 відсотка громадян та 63,9 відсотка представників бізнесу виправдовують корупційні практики для вирішення власних важливих проблем або принаймні готові допускати їх у деяких випадках);

збільшення частки громадян, які під час потрапляння в корупційні ситуації відмовилися від вчинення відповідних дій (за результатами дослідження суспільної думки від Transparency International Україна у червні 2025 р., 68 відсотків з тих громадян, що стикалися з корупційним досвідом, відмовилися брати участь у корупційних діях, 23 відсотки — погодилися);

збільшення кількості громадян України, які обирають викривальну модель поведінки та повідомляють уповноваженим державним органам про факти корупції на практиці (за даними дослідження “Корупція в Україні 2024”, 12,3 відсотка населення та 21,3 відсотка представників бізнесу готові повідомляти про факти корупції; фактично повідомили про корупційну ситуацію органам влади 9,7 відсотка населення та 17,2 відсотка підприємців).

Стратегічна ціль 4. Розбудова комунікаційної інфраструктури державної антикорупційної політики та розвиток інфраструктури даних як основи для реалізації та оцінки ефективності цієї Стратегії.

Показниками досягнення стратегічної цілі є:

забезпечення проведення на базі Антикорупційного медіацентру Національного агентства щорічних координаційних зустрічей

представників комунікаційних підрозділів державних органів, які є виконавцями Стратегії;

забезпечення підготовки та оприлюднення щоквартальних і щорічних аналітичних звітів за результатами моніторингу медіа та соціальних мереж на тему корупції та протидії їй;

забезпечення проведення щороку аналізу поширених дезінформаційних наративів про корупцію в Україні та протидію їй, оприлюднення відповідного аналітичного звіту.

Завдання, спрямовані на досягнення поставлених цілей,
етапи їх виконання, очікувані результати

Для досягнення стратегічної цілі 1 передбачається виконання таких завдань:

забезпечення громадян повною та об'єктивною інформацією про корупцію як вид правопорушення;

систематичне інформування громадськості про антикорупційні ініціативи і реформи в державних органах та їх результати, зокрема у сферах з найбільшим рівнем корупційних практик і концентрацією корупційних ризиків;

висвітлення питання щодо комплексного впливу ключових антикорупційних трансформацій на системні та довгострокові зміни в державі, економіці та суспільстві;

розширення тематики комунікації щодо відповідальності за корупцію.

Очікуваним результатом є підвищення рівня обізнаності громадян про стан і динаміку реалізації антикорупційних заходів та ініціатив державних органів, підвищення оцінки ефективності дій держави з протидії корупції, формування у суспільстві цілісного уявлення про масштаб антикорупційних реформ за понад 10 років та їх вплив на суспільний прогрес.

Для досягнення стратегічної цілі 2 передбачається виконання таких завдань:

поширення державними органами матеріалів про алгоритми користування державними сервісами, які є альтернативами усталеним корупційним практикам, та масштабування позитивного досвіду користувачів;

забезпечення населення та бізнесу інформацією про можливості законного впливу на рішення органів влади.

Очікуваним результатом є збільшення кількості громадян, які віддають перевагу користуванню законними та зручними способами отримання послуг і взаємодії з державою, що дасть змогу зменшити особистий корупційний досвід громадян.

Для досягнення стратегічної цілі 3 передбачається виконання таких завдань:

залучення громадян до відмови від участі у корупційних практиках;
підвищення спроможності громадян протидіяти корупції.

Очікуваним результатом є збільшення кількості громадян, які не толерують корупцію шляхом практичного застосування інструментів протидії корупційним практикам.

Для досягнення стратегічної цілі 4 передбачається виконання таких завдань:

забезпечення координації комунікаційної діяльності виконавців Стратегії, постійного обміну досвідом та кращими комунікаційними практиками;

інформування виконавців Стратегії та суспільства про основні тенденції у сфері антикорупційної комунікації за результатами проведення аналітичних досліджень та моніторингу інформаційного простору.

Очікуваним результатом є створення організаційної та інформаційно-аналітичної бази для ефективної взаємодії між державними органами та іншими стейкхолдерами, залученими до реалізації Стратегії.

Очікуваним результатом реалізації цієї Стратегії є підвищення рівня суспільної підтримки державної політики у сфері запобігання та протидії корупції, підвищення рівня розуміння громадськістю антикорупційного прогресу країни загалом та його впливу на суспільно-політичні та економічні зміни, зменшення рівня корупційного досвіду населення і бізнесу завдяки використанню законних способів задоволення приватних потреб та залученості до протидії корупційним проявам, а також підвищення скоординованості та ефективності державних комунікацій за антикорупційною тематикою.

Ключові принципи реалізації Стратегії

Для досягнення цілей Стратегії, а також для підвищення рівня довіри між ключовими групами стейкхолдерів важливим є дотримання таких принципів:

стратегічність — комунікаційна діяльність та окремі інформаційні чи інформаційно-просвітницькі кампанії, проекти та ініціативи повинні відповідати цій Стратегії і бути спрямованими на реалізацію визначеної мети, стратегічних цілей та завдань;

збалансованість та широкий контекст — необхідність дотримуватися проактивного, об'єктивного і збалансованого висвітлення досягнень і викликів у запобіганні корупції та боротьбі з нею. Збалансованість у комунікаціях сприятиме подальшому формуванню культури відкритості та прозорості діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої

влади, органів місцевого самоврядування, конструктивної співпраці з громадськістю та медіа;

довгостроковість — спрямованість комунікаційних заходів на системні і тривалі зміни, зокрема в моделях поведінки громадян щодо корупції, формування довготривалого партнерства із стейкхолдерами;

інклюзивність — доступність, залучення та інтеграція до реалізації цієї Стратегії ключових цільових аудиторій. Інформація про діяльність окремих державних органів повинна бути доступною для громадськості з точки зору розміщення на відповідних офіційних ресурсах;

діалог — реалізація цієї Стратегії передбачає як інформування, так і заохочення цільових аудиторій до діалогу, зворотного зв'язку і як результат сприяє змінам в поведінці громадян у ставленні до корупції та антикорупційних правил;

вимірюваність — ефективність реалізації цієї Стратегії визначається за допомогою кількісних та якісних характеристик, а саме: кількість та якість опублікованих матеріалів, сприйняття цільовими аудиторіями поширених повідомлень, ступінь охоплення аудиторій, кількість запланованих та реалізованих проектів (кампаній) і їх вплив на суспільство;

скоординованість — узгодженість та синхронізованість комунікацій державних органів, залучених до реалізації цієї Стратегії;

інтегрований підхід до комунікацій — використання медіа, соціальних мереж, комунікаційних платформ та інших сучасних комунікаційних інструментів.

Канали та інструменти комунікацій

Для реалізації цілей цієї Стратегії передбачається використовувати офіційні канали комунікації виконавців Стратегії та зовнішні канали комунікації.

До власних каналів комунікації виконавців Стратегії належать:

офіційні веб-сайти, на яких розміщуються пресрелізи, новини, інфографіка, роз'яснення, банери, фото- та відеоматеріали тощо;

офіційні сторінки в соціальних мережах Facebook, X, YouTube, WhatsApp, Instagram для розміщення дописів, інфографіки, опитувань, вікторин, фото- та відеоматеріалів;

електронні розсилки, дайджести, друковані матеріали;

сторінки, колонки, блоги та відеоблоги виконавців Стратегії на різних платформах;

публічні заходи, організовані виконавцями Стратегії (пресконференції, освітні заходи, брифінги, виступи, презентації, демонстрація відеороликів тощо).

Власними каналами комунікації Національного агентства є:

офіційний веб-сайт та сторінки у соціальних мережах:
<https://nazk.gov.ua>;

інформаційна система моніторингу реалізації державної інформаційної політики: <https://dap.nazk.gov.ua>;

база знань: <https://wiki.nazk.gov.ua>;

антикорупційний портал уповноважених осіб: <https://antycorportal.nazk.gov.ua/>;

Єдиний портал повідомлень викривачів: <https://whistleblowers.nazk.gov.ua>;

навчальна платформа: study.nazk.gov.ua;

заходи, організовані Національним агентством у власному медіацентрі та на інших інформаційних майданчиках.

До зовнішніх каналів комунікації та можливих інструментів комунікації належать:

аудіовізуальні медіа (телевізійне мовлення, радіомовлення), інструменти комунікації (фільми, серіали, відеосюжети, відео-, аудіороликів тощо);

друковані медіа (статті, інтерв'ю, колонки тощо);

онлайн-медіа (статті, інтерв'ю, колонки, фото- та відеоматеріали, опитування, спецпроекти, банери тощо);

платформи спільного доступу до відео;

інтерактивні формати (ігри, симулятори, тести);

публічні заходи (фестивалі, форуми, конференції, мистецькі та культурні заходи, тренінги, семінари тощо);

зовнішні носії (білборди, сітілайти, скроли, метролайти, вуличні екрани тощо);

відеоролики, плакати та інша інформаційна продукція, розміщена в громадському транспорті — на вокзалах та в поїздах, у метрополітені (вагони метро, переходи, ескалатори) та іншому громадському транспорті;

відеоролики, плакати, буклети, наліпки та інша інформаційна продукція, розміщена у державних та комунальних закладах (центри надання адміністративних послуг, поліклініки, заклади освіти тощо);

інформаційні ресурси партнерських організацій (інститутів громадянського суспільства, донорів, лідерів громадської думки).

Наративи та ключові повідомлення

За останнє десятиліття Україна досягла значного прогресу в антикорупційній діяльності, що підтверджують дані ключових міжнародних індексів та рейтингів, а також експертні оцінки в межах моніторингових механізмів міжнародних організацій. Динаміка антикорупційного прогресу є однією з найкращих у світі.

Україна не є тотально корумпованою країною, не приховує факти корупції на будь-якому рівні та активно бореться з усіма її проявами.

В Україні створено комплексну та унікальну антикорупційну інфраструктуру, основою якої є розгалужена система контролю, правил і стандартів на публічній службі, спеціалізовані антикорупційні інституції, розвинені інструменти відкритих даних, активність громадянського суспільства, зокрема мережі професійних журналістів-розслідувачів, та інтеграція принципів доброчесності в систему освіти. Ефективна протидія корупції можлива лише за умови об'єднання зусиль державних інституцій та громадськості.

Державна антикорупційна політика здійснюється на основі вимірюваних даних та зосереджується на мінімізації корупційних практик у найбільш уражених корупцією сферах. Від ефективності антикорупційної політики залежить спроможність країни вистояти у війні, забезпечити безпеку і добробут суспільства, міжнародну підтримку та європейську інтеграцію України.

Досягнення ефективних результатів протидії корупції дасть можливість задовольнити запит суспільства на справедливість, а отже, консолідувати суспільство і державу, що є основою збереження та успішної розбудови державності.

Створення та розвиток державних сервісів, які є альтернативами корупційним практикам, покращують якість взаємодії держави з громадянами та знижують рівень корупційного досвіду населення і бізнесу.

Реалізація принципу невідворотності покарання потребує вдосконалення, але результати діяльності антикорупційних органів поступово доводять, що всі, хто незаконно використовує суспільне благо в особистих інтересах, будуть притягнуті до відповідальності незалежно від місця в соціальній ієрархії та будь-яких привілеїв. Водночас притягнення до відповідальності за корупцію полягає не тільки в ув'язненні корупціонерів. Це також конфіскація активів, штрафи та відшкодування завданих збитків, звільнення з посад, політична відповідальність та репутаційні втрати.

Попри важливість невідворотності покарання це не є вирішальним чинником у подоланні корупції. Низький рівень корупції має тісний зв'язок з економічним добробутом, верховенством права, розвитком

демократичних інститутів та інновацій. В цьому сенсі ефективна антикорупційна політика є синонімом багатовимірних реформ.

Крім засадничих інституційних змін в антикорупційній сфері, останнім часом в Україні відбуваються суттєві позитивні зрушення в антикорупційній свідомості громадян. Постійно підвищується рівень нетерпимого ставлення до корупції в суспільстві, підтримка викривачів та готовність громадськості повідомляти про прояви корупції. Негативне ставлення населення і бізнесу до корупційних практик сформоване, однак на практиці формування нетерпимого ставлення до корупції у вигляді фактичної залученості громадян до повідомлень про корупцію та інші форми спротиву їй потребують удосконалення.

Порядок проведення моніторингу, оцінка реалізації Стратегії та звітування

Моніторинг та оцінка стану реалізації цієї Стратегії проводяться Національним агентством із залученням представників інших державних органів та організацій громадянського суспільства за їх згодою.

Результати моніторингу та оцінки є основою для підготовки Національним агентством пропозицій та рекомендацій щодо вжиття додаткових заходів із забезпечення ефективної реалізації цієї Стратегії.

Національне агентство аналізує та узагальнює подану міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, органами та установами, відповідальними за виконання операційного плану, інформацію про стан виконання операційного плану та за результатами готує щорічний звіт про стан реалізації цієї Стратегії, який подається щороку до 1 квітня починаючи з 2027 р. Кабінетові Міністрів України та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Національного агентства.

У разі несвоєчасного виконання операційного плану відповідальні міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, органи та установи повідомляють Національне агентство про підстави та причини несвоєчасного виконання та/або невиконання відповідних завдань. У разі потреби зазначені суб'єкти подають Національному агентству пропозиції щодо внесення змін до цієї Стратегії та/або операційного плану заходів з її реалізації.

Моніторинг виконання завдань та заходів Стратегії проводиться, зокрема, на основі результатів загальнонаціонального щорічного репрезентативного опитування населення і бізнесу про сприйняття, досвід та поширеність корупції, що проводиться на замовлення Національного агентства, та результатів щорічного аналітичного звіту за підсумками моніторингу інформаційного простору на тему корупції та протидії їй.

Ефективна реалізація цієї Стратегії передбачає досягнення мети та стратегічних цілей, зокрема зниження рівня корупційного досвіду

населення і бізнесу завдяки використанню нових державних сервісів та підвищення практичної залученості громадян до протидії корупційним практикам.

Для оцінки ефективності реалізації цієї Стратегії використовуються кількісні та якісні показники, зокрема:

покращення оцінки суспільством ефективності дій влади у боротьбі з корупцією за результатами щорічного загальнонаціонального опитування про сприйняття, досвід і поширеність корупції;

підвищення рівня обізнаності громадян про різновиди поведінки, що є корупцією, та обізнаності щодо порядку дій у разі виявлення фактів корупції.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії

Фінансування заходів цієї Стратегії здійснюється за рахунок та в межах коштів державного бюджету, затверджених на відповідний рік, а також з інших джерел, не заборонених законодавством, зокрема за рахунок міжнародної технічної допомоги.

Обсяг фінансування Стратегії визначається з урахуванням конкретних завдань та у межах коштів, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 24 червня 2026 р. № 626-р

ОПЕРАЦІЙНИЙ ПЛАН
заходів з реалізації у 2026—2028 роках Стратегії комунікацій
у сфері запобігання та протидії корупції на 2026—2030 роки

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
Ціль 1. Підвищення рівня обізнаності громадян про корупційні прояви та відповідальність за них, а також про стан запобігання і протидії корупції у ключових сферах суспільних відносин				
1. Забезпечення громадян повною та об'єктивною інформацією про корупцію як вид правопорушення	1) розроблення та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів, присвячених висвітленню сутності корупції, її ознак, форм і проявів, відмінностей від інших правопорушень, а також відповідальності за вчинення корупційних діянь	липень 2026 р. — грудень 2028 р.	Національне агентство з питань запобігання корупції (далі — Національне агентство) Національне антикорупційне бюро (за згодою) Спеціалізована антикорупційна прокуратура (за згодою) Національна поліція Офіс Генерального прокурора (за згодою) Державне бюро розслідувань (за згодою) Вищий антикорупційний суд (за згодою)	інформаційно-просвітницькі матеріали розроблено, опубліковано та розповсюджено

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
	2) розроблення та розміщення на офіційних інформаційних ресурсах органів державної влади роз'яснювальних матеріалів про різновиди корупції та відповідальність за вчинення корупційних правопорушень, адаптованих до специфіки конкретних сфер	липень 2026 р. — грудень 2028 р.	Національне агентство міністерства та інші центральні органи виконавчої влади органи місцевого самоврядування (за згодою)	роз'яснювальні матеріали розроблено та опубліковано на інформаційних ресурсах центральних органів виконавчої влади
2. Систематичне інформування громадськості про антикорупційні ініціативи і реформи в державних органах та їх результати, зокрема у сферах з найбільшим рівнем корупційних практик та концентрацією корупційних ризиків	1) розроблення та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів, проведення інформаційно-просвітницьких заходів, присвячених протидії та запобіганню корупції в оборонній сфері	липень 2026 р. — липень 2028 р.	Міноборони державне підприємство Міноборони “Агенція оборонних закупівель” (за згодою) Мінветеранів Національне агентство	інформаційно-просвітницькі матеріали розроблено, опубліковано та розповсюджено, проведено щонайменше один публічний захід на рік
	2) розроблення та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів, проведення інформаційно-просвітницьких заходів, присвячених протидії та запобіганню корупції у	липень 2026 р. — липень 2028 р.	Агентство відновлення Мінрозвитку Національне агентство	інформаційно-просвітницькі матеріали розроблено, опубліковано та розповсюджено, проведено щонайменше один публічний захід на рік

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
	сферах відновлення та відбудови			
	3) розроблення та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів, які висвітлюють стан реалізації та результати впровадження заходів державної антикорупційної програми, ухваленої на відповідний період	протягом семи місяців з дня набрання чинності державною антикорупційною програмою, ухваленою на відповідний період — грудень 2028 року	міністерства та інші центральні органи виконавчої влади органи місцевого самоврядування (за згодою)	інформаційно-просвітницькі матеріали розроблено, опубліковано та розповсюджено
	4) створення та розповсюдження щотижневого дайджесту новин у сфері запобігання та протидії корупції в Україні (українською та англійською мовами)	щотижня протягом липня 2026 р. — грудня 2028 р.	Національне агентство	дайджест підготовлено та оприлюднено на офіційному веб-сайті Національного агентства
3. Висвітлення питання щодо комплексного впливу ключових антикорупційних трансформацій на системні та довгострокові зміни в	1) узагальнення та оприлюднення інформації про динаміку показників України у ключових міжнародних та регіональних інструментах оцінки (індексах, рейтингах, звітах) ситуації щодо корупції та	липень 2026 р. — грудень 2028 р.	Національне агентство	статистичні та аналітичні дані про динаміку показників України у міжнародних індексах, рейтингах, звітах узагальнено та опубліковано, інформація

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
державі, економіці та суспільстві	прогресу країни в її подоланні			оновлюється на регулярній основі
	2) інформування про результати щорічного стандартного загальнонаціонального опитування щодо корупції в Україні, щорічного експертного опитування стосовно оцінки рівня корупції в Україні за методиками, затвердженими Національним агентством	щороку протягом 2026—2028 років	Національне агентство	оприлюднено результати загальнонаціонального опитування щодо корупції в Україні та експертного опитування стосовно оцінки рівня корупції в Україні
	3) забезпечення розроблення та проведення інформаційно-просвітницької кампанії, присвяченої комплексному висвітленню результатів державної антикорупційної політики, зокрема функціонування антикорупційної інфраструктури в Україні, висвітленню довгострокових змін у державі та суспільстві, які стали можливими завдяки антикорупційним зусиллям	липень 2026 р. — грудень 2027 р.	Національне агентство Національне антикорупційне бюро (за згодою) Спеціалізована антикорупційна прокуратура (за згодою) Вищий антикорупційний суд (за згодою)	інформаційно-просвітницьку кампанію розроблено та проведено, результати оприлюднено на офіційному веб-сайті Національного агентства

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
	4) забезпечення розроблення та проведення інформаційно-просвітницької кампанії щодо реалізації антикорупційних заходів в контексті євроінтеграції України	січень 2027 р. — грудень 2028 р.	Національне агентство МЗС Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету Міністрів України	інформаційно-просвітницьку кампанію розроблено та проведено, результати оприлюднено на офіційному веб-сайті Національного агентства
	5) розроблення та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів про роль і компетенцію уповноважених підрозділів (осіб) з питань запобігання та виявлення корупції в державних органах та установах	липень 2026 р. — березень 2027 р.	Національне агентство	інформаційно-просвітницькі матеріали розроблено, опубліковано та розповсюджено
4. Розширення тематики комунікації щодо відповідальності за корупцію	1) створення інформаційно-аналітичної платформи у форматі публічного дашборду, яка відображає систематизовану інформацію про стан і динаміку притягнення осіб, винних у вчиненні корупційних та пов'язаних з корупцією	липень 2026 р. — грудень 2028 р.	Національне агентство	створено інформаційно-аналітичну платформу, забезпечено постійне оновлення даних

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
	правопорушень, до відповідальності			
	2) забезпечення комунікації щодо результатів аналізу судової практики притягнення до відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією кримінальні правопорушення	щороку протягом 2026—2028 років	Національне агентство	звіт за результатами аналізу судової практики оприлюднено на офіційному веб-сайті Національного агентства
	3) розроблення та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів, забезпечення проведення інформаційно-просвітницьких заходів, які висвітлюють інструменти та результати реалізації принципу невідворотності покарання за корупцію	липень 2026 р. — грудень 2028 р.	Національне агентство Національне антикорупційне бюро (за згодою) Спеціалізована антикорупційна прокуратура (за згодою) Національна поліція Офіс Генерального прокурора (за згодою) Державне бюро розслідувань (за згодою) Вищий антикорупційний суд (за згодою)	інформаційно-просвітницькі матеріали розроблено, опубліковано та розповсюджено, проведено щонайменше один публічний захід на рік

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
Ціль 2. Збільшення рівня обізнаності та користування державними сервісами, які є альтернативами корупційним практикам, зниження рівня корупційного досвіду громадян				
5. Поширення державними органами матеріалів про алгоритми користування державними сервісами, які є альтернативами усталеним корупційним практикам, та масштабування позитивного досвіду користувачів	1) надання Національному агентству інформації про сервіси, ініціативи та реформи державних органів, установ та організацій, які мають антикорупційний ефект	щороку до 1 квітня протягом 2027—2028 років	міністерства та інші центральні органи виконавчої влади органи місцевого самоврядування (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації (військові адміністрації)	інформацію надано Національному агентству
	2) забезпечення органами державної влади та органами місцевого самоврядування постійного збору, систематизації та аналізу інформації про досвід користувачів за результатами отримання державних послуг, популяризація успішного досвіду на основі відповідних даних для підвищення довіри громадськості до державних сервісів	липень 2026 р. — грудень 2028 р.	міністерства та інші центральні органи виконавчої влади органи місцевого самоврядування (за згодою)	інформацію зібрано та систематизовано, матеріали на її основі розповсюджено серед цільових аудиторій
	3) забезпечення розроблення та проведення інформаційно-просвітницької кампанії,	липень 2026 р. — липень 2028 р.	Національне агентство Мінцифри МОН	інформаційно-просвітницьку кампанію розроблено

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
	присвяченої популяризації державних сервісів та ініціатив, які мають антикорупційний ефект та є альтернативами існуючим корупційним практикам		МОЗ МВС Мінекономіки	та проведено, результати оприлюднено на офіційному веб-сайті Національного агентства
6. Забезпечення населення та бізнесу інформацією про можливості законного впливу на рішення органів влади	розроблення та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів, проведення інформаційно-просвітницьких заходів, присвячених популяризації можливостей законного впливу громадян на дії і рішення влади, зокрема партисипативних практик та лобіювання	липень 2026 р. — грудень 2028 р.	Національне агентство	інформаційно-просвітницькі матеріали розроблено, опубліковано та розповсюджено, проведено щонайменше один публічний захід на рік
Ціль 3. Підвищення рівня негативного ставлення громадськості до всіх проявів корупції, фактичного залучення громадян до антикорупційної діяльності				
7. Залучення громадян до відмови від участі у корупційних практиках	розроблення та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів, забезпечення проведення інформаційно-просвітницьких заходів щодо висвітлення сутності та	липень 2026 р. — липень 2028 р.	Національне агентство	інформаційно-просвітницькі матеріали розроблено, опубліковано та розповсюджено, проведено

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
	негативних наслідків толерування практик побутової корупції у суспільстві			щонайменше один публічний захід на рік
8. Підвищення спроможності громадян протидіяти корупції	1) забезпечення розроблення та проведення інформаційно- просвітницької кампанії, присвяченої популяризації способів повідомлення про корупцію та підвищення обізнаності громадян про способи захисту прав викривачів	січень 2027 р. — липень 2028 р.	Національне агентство Національне антикорупційне бюро (за згодою) Державне бюро розслідувань (за згодою) Національна поліція	інформаційно- просвітницьку кампанію розроблено та проведено, результати оприлюднено на офіційному веб-сайті Національного агентства
	2) розроблення та популяризація інтерактивних просвітницьких продуктів, зокрема навчальних ігор, симуляторів та тестів на тему використання практичних способів протидії корупційним проявам	протягом 2026—2028 років	Національне агентство	розроблено та оприлюднено щонайменше один просвітницький продукт на рік
	3) організація та проведення регулярних навчальних заходів щодо практичного використання антикорупційних інструментів, зокрема	липень 2026 р.— грудень 2028 р.	Національне агентство	проведено щонайменше один навчальний захід на два місяці

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
	інструментів громадського контролю, відкритих даних, звернень громадян, для представників регіональних медіа та громадських організацій			
Ціль 4. Розбудова комунікаційної інфраструктури державної антикорупційної політики та розвиток інфраструктури даних як основи для реалізації та оцінки ефективності Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на 2026—2030 роки (далі — Стратегія)				
9. Забезпечення координації комунікаційної діяльності виконавців Стратегії, постійного обміну досвідом та кращими комунікаційними практиками	1) проведення щорічних координаційних зустрічей з представниками комунікаційних підрозділів усіх центральних органів виконавчої влади — виконавців Стратегії 2) проведення регулярних робочих зустрічей з представниками комунікаційних підрозділів центральних органів виконавчої влади — виконавців Стратегії в межах окремих груп, сформованих відповідно до ключових напрямів комунікаційної діяльності	протягом 2026—2028 років	Національне агентство міністерства та інші центральні органи виконавчої влади	зустрічі проведено один раз на рік, інформацію про них опубліковано на офіційному веб-сайті Національного агентства
		щокварталу протягом 2026—2028 років	Національне агентство міністерства та інші центральні органи виконавчої влади	проведено зустрічі, за результатами яких визначено пріоритетні комунікаційні заходи з антикорупційної тематики

Завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Індикатор виконання
10. Інформування виконавців Стратегії та суспільства про основні тенденції у сфері антикорупційної комунікації за результатами проведення аналітичних досліджень та моніторингу інформаційного простору	1) проведення щоквартального та річного аналізу інформаційних матеріалів у медіа і соціальних мережах щодо запобігання та протидії корупції, публічна комунікація аналітичних звітів та їх поширення серед виконавців Стратегії	протягом 2026—2028 років	Національне агентство	проведено аналіз інформаційних матеріалів у медіа і соціальних мережах щодо висвітлення тем запобігання та протидії корупції із щоквартальним створенням і поширенням аналітичних звітів серед виконавців Стратегії
	2) проведення аналізу дезінформаційних наративів щодо запобігання та протидії корупції, комунікація результатів аналізу	щороку протягом 2026—2028 років	Національне агентство державна установа “Центр протидії дезінформації” (за згодою) Держкомтелерадіо	опубліковано результати аналізу на офіційному веб-сайті Національного агентства
	3) створення та оновлення змісту окремого розділу на офіційному веб-сайті Національного агентства для розміщення матеріалів, створених у межах реалізації Стратегії	протягом 2026—2028 років	Національне агентство	розділ на офіційному веб-сайті Національного агентства створено, забезпечено постійне наповнення та оновлення даних

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 22 червня 2026 р. № 795

Київ

Про затвердження кваліфікаційних вимог до науково-проектних, науково-дослідних організацій, що є розробниками науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини

Відповідно до частини п'ятої статті 33⁴ Закону України “Про охорону культурної спадщини” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити кваліфікаційні вимоги до науково-проектних, науково-дослідних організацій, що є розробниками науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини, що додаються.
2. Установити, що кваліфікаційні вимоги, затверджені цією постановою, не застосовуються до розробників науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини, якщо розроблення такої документації розпочато в установленому законодавством порядку до набрання чинності цією постановою.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 червня 2026 р. № 795

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ
до науково-проектних, науково-дослідних організацій,
що є розробниками науково-проектної документації
у сфері охорони культурної спадщини

1. Ці кваліфікаційні вимоги поширюються на науково-проектні чи науково-дослідні організації, які мають намір провадити діяльність з розроблення науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини, визначеної пунктами 1—3 частини першої статті 33⁴ Закону України “Про охорону культурної спадщини” (далі — науково-проектна документація).

2. Науково-проектні чи науково-дослідні організації, які мають намір провадити діяльність з розроблення науково-проектної документації, повинні відповідати таким кваліфікаційним вимогам:

1) одним із видів економічної діяльності є “Діяльність із охорони та використання пам’яток історії, будівель та інших пам’яток культури” (клас 91.03 групи 91.0 “Функціонування бібліотек, архівів, музеїв та інших закладів культури”) та/або “Діяльність у сфері архітектури” (клас 71.11 групи 71.1 “Діяльність у сферах архітектури та інжинірингу, надання послуг технічного консультування”) національного класифікатора України ДК 009:2010 “Класифікація видів економічної діяльності”, затвердженого наказом Держспоживстандарту від 11 жовтня 2010 р. № 457;

2) наявність авторського колективу, який відповідає вимогам, визначеним пунктом 3 цих кваліфікаційних вимог;

3) наявність у штаті виконавців окремих видів робіт (послуг), пов’язаних із збереженням нерухомих об’єктів культурної спадщини, та/або діяльності у сфері архітектури в частині розроблення науково-проектної документації, а за відсутності таких виконавців у штаті — залучають їх на договірній основі, зокрема фізичних осіб — підприємців, одним із видів діяльності яких є діяльність у сфері охорони і збереження нерухомих об’єктів культурної спадщини та/або діяльність у сфері архітектури.

3. Авторський колектив повинен відповідати таким вимогам:

1) бути утвореним розпорядчим документом керівника науково-проектної чи науково-дослідної організації;

2) керівником авторського колективу повинен бути головний архітектор проекту, який відповідає таким вимогам:

має вищу освіту за освітнім ступенем магістра або освітньо-

кваліфікаційним ступенем спеціаліста за спеціальністю “Архітектура та містобудування” відповідно до переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої та фахової передвищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 266 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 38, ст. 1147; 2024 р., № 83, ст. 4938), з урахуванням наказу МОН від 6 листопада 2015 р. № 1151 “Про особливості запровадження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266”;

має кваліфікаційний сертифікат виконавця окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури за професією “Архітектор” та видом робіт (послуг) “Розроблення містобудівної документації” згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23 травня 2011 р. № 554 “Деякі питання професійної атестації виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури” (Офіційний вісник України, 2011 р., № 41, ст. 1668; 2021 р., № 52, ст. 3214);

3) для розроблення науково-проектної документації (залежно від виду об'єкта культурної спадщини) мати у складі авторського колективу наукового керівника, який відповідає одній або кільком із таких вимог:

має досвід виконання функцій наукового керівника науково-проектних робіт, пов'язаних із дослідженням та збереженням історичних населених місць чи відповідних нерухомих об'єктів культурної спадщини, головного архітектора проекту чи наукового керівника розроблення науково-проектної документації історико-архітектурного опорного плану населеного пункту, що підтверджується довідкою у довільній формі;

має науковий ступінь доктора філософії, кандидата наук чи доктора наук за відповідною спеціальністю згідно з Переліком наукових спеціальностей, затвердженим наказом МОНмолодьспорту від 14 вересня 2011 р. № 1057, а саме:

для пам'яток архітектури — за науковими спеціальностями 18.00.01 “Теорія архітектури, реставрація пам'яток архітектури”, та/або 26.00.05 “Музеєзнавство. Пам'яткознавство”;

для пам'яток містобудування — за науковими спеціальностями 18.00.01 “Теорія архітектури, реставрація пам'яток архітектури”, та/або 18.00.04 “Містобудування та ландшафтна архітектура”, та/або 26.00.05 “Музеєзнавство. Пам'яткознавство”;

для пам'яток археології, плану організації території історико-культурного заповідника (історико-археологічного), визначення меж і режимів використання їх зон охорони, визначення меж і режимів використання охоронюваної археологічної території — за науковою спеціальністю 07.00.04 “Археологія”;

для пам'яток історії — за науковими спеціальностями 07.00.01 “Історія України” та/або 26.00.05 “Музеєзнавство. Пам'яткознавство”;

для пам'яток науки і техніки — за науковими спеціальностями 07.00.01 “Історія України” та/або 07.00.07 “Історія науки й техніки”;

для пам'яток монументального мистецтва — за науковими спеціальностями 17.00.05 “Образотворче мистецтво” та/або 17.00.06 “Декоративне і прикладне мистецтво”, та/або 26.00.05 “Музеєзнавство. Пам'яткознавство”;

для пам'яток садово-паркового мистецтва та ландшафту — за науковими спеціальностями 18.00.01 “Теорія архітектури, реставрація пам'яток архітектури” та/або 18.00.04 “Містобудування та ландшафтна архітектура”, та/або 26.00.05 “Музеєзнавство. Пам'яткознавство”;

для плану організації території історико-культурного заповідника (крім історико-археологічного), плану організації історико-культурної заповідної території, наукова-проектна документація з визначення меж і режимів використання комплексних зон охорони, меж і режимів використання території об'єкта всесвітньої спадщини, меж і режимів використання буферної зони, меж і режимів використання історичного ареалу населеного місця, меж історичного ареалу населеного місця, інших науково-проектних документацій — за науковою спеціальністю 18.00.01 “Теорія архітектури, реставрація пам'яток архітектури”.

За потреби до складу авторського колективу можуть входити фахівці з вищою освітою за освітнім ступенем магістра або освітньо-кваліфікаційним ступенем спеціаліста за відповідною спеціальністю, які не мають кваліфікаційного сертифіката виконавця, зазначеного в абзаці третьому підпункту 2 цього пункту, але виконують окремі види робіт під керівництвом головного архітектора проекту або наукового керівника.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 17 червня 2026 р. № 834

Київ

**Про затвердження Порядку видачі ліцензій (дозволів)
на використання об'єктів права інтелектуальної власності, що
належать державі в особі Міністерства оборони та інших органів,
які здійснюють управління військовим майном**

Відповідно до частини шостої статті 2 Закону України “Про правовий режим майна у Збройних Силах України” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок видачі ліцензій (дозволів) на використання об'єктів права інтелектуальної власності, що належать державі в особі Міністерства оборони та інших органів, які здійснюють управління військовим майном, що додається.
2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади та органам, визначеним частиною другою статті 43² Закону України “Про військовий обов'язок і військову службу”, протягом трьох місяців з дня набрання чинності цією постановою здійснити перегляд і приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність з цією постановою.
3. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування та діє у період воєнного стану та протягом трьох місяців з дня його припинення чи скасування.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2026 р. № 834

ПОРЯДОК

видачі ліцензій (дозволів) на використання об'єктів права
інтелектуальної власності, що належать державі в особі
Міністерства оборони та інших органів, які здійснюють
управління військовим майном

1. Цей Порядок визначає процедуру (механізм) видачі Міноборони та іншими визначеними частиною другою статті 43² Закону України “Про військовий обов’язок і військову службу” органами, які здійснюють управління військовим майном та на яких поширюється дія Закону України “Про правовий режим майна у Збройних Силах України” (далі — органи управління), ліцензій (дозволів) на використання об'єктів права інтелектуальної власності (далі — ліцензії) самостійно та/або через структурний підрозділ, військову частину, орган військового управління, заклад, установу, організацію, суб'єкта господарювання, що належить до сфери їх управління та уповноважений на видачу ліцензій (далі — уповноважений орган).

2. Метою цього Порядку є сприяння практичному використанню та/або комерціалізації об'єктів права інтелектуальної власності, що належать державі в особі органів управління, шляхом видачі ліцензій.

3. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Цивільному кодексі України, Законах України “Про авторське право і суміжні права”, “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі”, “Про охорону прав на промислові зразки”, “Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів”, “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг”, “Про правовий режим майна у Збройних Силах України”, “Про оборонні закупівлі”, “Про національну безпеку України”, “Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”, “Про запобігання корупції”.

4. Орган управління, уповноважений орган видає ліцензії щодо об'єктів права інтелектуальної власності, суб'єктом майнових прав на які є держава в особі відповідного органу управління.

Набуття майнових прав інтелектуальної власності державою в особі органу управління підтверджується відповідно до законодавства.

5. Положення цього Порядку застосовуються до видачі субліцензій на використання об'єкта права інтелектуальної власності в обсязі, що не

суперечить умовам ліцензії, якою передбачено право органу управління, уповноваженого органу видавати субліцензії.

6. Ліцензії видаються відповідним органом управління, уповноваженим органом фізичній та/або юридичній особі незалежно від організаційно-правової форми, яка має намір використовувати об'єкти права інтелектуальної власності.

Ліцензії можуть видаватися іноземцям, особам без громадянства та іноземним юридичним особам.

Ліцензії не видаються фізичним та/або юридичним особам, а також не допускаються до участі у процедурах, пов'язаних з отриманням ліцензій згідно з цим Порядком, фізичні та/або юридичні особи у разі, коли:

фізична особа є громадянином та/або резидентом держави, що здійснює збройну агресію проти України, та/або держави (юрисдикції), включеної до переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення (далі — перелік);

юридична особа зареєстрована в державі, що здійснює збройну агресію проти України, та/або державі (юрисдикції), включеній до переліку, та/або учасник (засновник, акціонер), керівник (уповноважена особа), кінцевий бенефіціарний власник, у тому числі кінцевий бенефіціарний власник його учасника (засновника, акціонера), якщо учасником (засновником, акціонером) є юридична особа, якої є громадянином та/або резидентом такої держави;

фізичну та/або юридичну особу, її учасника (засновника, акціонера), керівника (уповноважену особу), кінцевого бенефіціарного власника, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника його учасника (засновника, акціонера), якщо учасником (засновником, акціонером) є юридична особа, включено до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

фізичну та/або юридичну особу, її учасника (засновника, акціонера), керівника (уповноважену особу), кінцевого бенефіціарного власника, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника його учасника (засновника, акціонера), якщо учасником (засновником, акціонером) є юридична особа, притягнуто згідно із законом до відповідальності за вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення;

щодо фізичної та/або юридичної особи, її учасника (засновника, акціонера), керівника (уповноваженої особи), кінцевого бенефіціарного власника, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника його учасника (засновника, акціонера), якщо учасником (засновником, акціонером) є юридична особа, рішенням Ради національної безпеки і оборони України,

введеним у дію указом Президента України, застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України “Про санкції”;

існують обставини, які створюють конфлікт інтересів керівника (уповноваженої особи) органу управління, уповноваженого органу та фізичної та/або юридичної особи, її кінцевого бенефіціарного власника, учасника (засновника, акціонера), керівника (уповноваженої особи);

фізична та/або юридична особа, її кінцевий бенефіціарний власник, керівник (уповноважена особа) є пов’язаною особою з керівником (уповноваженою особою) органу управління, уповноваженого органу та/або членом його сім’ї;

відповідно до законодавства фізичну особу визнано банкрутом та щодо неї введено процедуру погашення боргів боржника та/або юридичну особу визнано банкрутом та стосовно неї відкрито ліквідаційну процедуру.

7. Під час видачі ліцензій орган управління, уповноважений орган керується положеннями Цивільного кодексу України, Законів України “Про авторське право і суміжні права”, “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі”, “Про охорону прав на промислові зразки”, “Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів”, “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг”, “Про правовий режим майна у Збройних Силах України”, іншими нормативно-правовими актами та цим Порядком.

Ліцензії видаються з дотриманням вимог законодавства у сфері охорони державної таємниці та захисту інформації з обмеженим доступом.

8. Перед видачею ліцензії щодо об’єкта права інтелектуальної власності, що використовується (може бути використаний) для або під час виготовлення товарів, виконання робіт чи надання послуг, фізичним та юридичним особам, які надіслали повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії (далі — потенційні ліцензіати), за рішенням органу управління, уповноваженого органу надається можливість ознайомитися з об’єктом права інтелектуальної власності (інформацією про такий об’єкт) або технічною документацією на товар, що виготовляється із використанням такого об’єкта (далі — технічна документація), за її наявності.

Таке ознайомлення здійснюється на підставі договору про нерозголошення інформації, укладеного між потенційним ліцензіатом та органом управління, уповноваженим органом або іншим володільцем технічної документації.

Під час ознайомлення з об’єктом права інтелектуальної власності (інформацією про такий об’єкт) або технічною документацією на підставі договору про нерозголошення інформації потенційний ліцензіат має право за власні кошти виготовити із використанням об’єкта права інтелектуальної

власності тестові зразки товару з метою проведення необхідних тестувань і випробувань.

Під час ознайомлення з об'єктом права інтелектуальної власності (інформацією про такий об'єкт) або технічною документацією забороняється використання об'єкта права інтелектуальної власності з комерційною метою, в тому числі продаж, пропонування до продажу або будь-яке інше введення в обіг зразків товару, виготовлених із використанням об'єкта права інтелектуальної власності.

9. Дія цього Порядку поширюється на ліцензії, що є складовими державних контрактів (договорів) з оборонних закупівель, у частині, що не суперечить Закону України “Про оборонні закупівлі”.

10. Положення цього Порядку не застосовуються до видачі ліцензій щодо торговельних марок, що містять військові найменування або військову символіку, якщо інше не передбачено цим Порядком або не визначено рішенням органу управління.

11. Орган управління, уповноважений орган видає невиключні, одиничні або виключні ліцензії, що можуть передбачати використання об'єктів права інтелектуальної власності одним або кількома способами протягом певного строку на певній території.

Ліцензії можуть передбачати вимогу щодо виготовлення товарів із використанням об'єктів права інтелектуальної власності на території України.

12. Виключна або одинична ліцензія щодо об'єкта права інтелектуальної власності, що використовується (може бути використаний) для або під час виготовлення товарів, виконання робіт чи надання послуг для цілей провадження господарської діяльності, видається тільки на умовах конкурсного відбору ліцензіата (далі — відбір).

13. Невиключні ліцензії можуть видаватися на умовах відбору за рішенням органу управління, уповноваженого органу.

За відсутності рішення органу управління, уповноваженого органу щодо видачі невиключної ліцензії на умовах відбору така ліцензія видається на підставі рішення органу управління, уповноваженого органу на рівних умовах потенційним ліцензіатам, щодо яких відсутні обставини, передбачені абзацами четвертим — одинадцятим пункту 6 цього Порядку, та які відповідають умовам видачі ліцензії.

14. Ліцензія може передбачати право та умови видачі субліцензій дочірнім юридичним особам ліцензіата або іншим особам в обсязі, який не перевищує обсяг прав, наданих за основною ліцензією, або містити заборону на видачу субліцензій третім особам.

Право та умови видачі субліцензій визначаються ліцензійним договором.

15. Якщо ліцензійний договір передбачає право ліцензіата на переробку, адаптацію, модифікацію та інші подібні зміни об'єкта права інтелектуальної власності, такий ліцензійний договір повинен містити умови щодо права органу управління на використання відповідних результатів переробки, адаптації, модифікації та інших подібних змін об'єкта права інтелектуальної власності.

16. Ліцензійні договори, що передбачають видачу ліцензій на використання об'єктів права інтелектуальної власності представником будь-якої юридичної особи іноземної держави, іноземцем чи особою без громадянства, укладаються з дотриманням вимог Закону України "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання".

17. Ліцензійний договір щодо об'єкта права інтелектуальної власності, що використовується (може бути використаний) для або під час виготовлення товарів, виконання робіт чи надання послуг, повинен передбачати обов'язок ліцензіата надавати органу управління, уповноваженому органу звітну інформацію щодо обсягу використання такого об'єкта права інтелектуальної власності та/або заходів, вжитих з метою впровадження у використання об'єкта права інтелектуальної власності.

Форма подання звітної інформації визначається відповідно до ліцензійного договору.

18. Ліцензія може визначати строк, протягом якого ліцензіат повинен виконати зобов'язання щодо впровадження у використання об'єкта права інтелектуальної власності, та обсяги його використання.

Невиконання протягом встановленого строку зобов'язань щодо використання об'єкта права інтелектуальної власності є підставою для односторонньої відмови органу управління, уповноваженого органу від ліцензійного договору, про що зазначається у ліцензійному договорі.

19. Ліцензійний договір може містити умови щодо порядку передачі та використання примірників технічної документації на товари, що виготовляються з використанням об'єкта права інтелектуальної власності.

У такому випадку ліцензійний договір повинен містити положення щодо:

заборони на копіювання та передачу технічної документації третім особам, крім випадків, дозволених ліцензійним договором;

збереження конфіденційності інформації, викладеної у технічній документації;

повернення та/або знищення примірників технічної документації у разі закінчення строку дії ліцензії.

20. Ліцензії можуть бути оформлені відповідним органом управління, уповноваженим органом як окремий документ та/або бути складовою частиною ліцензійного договору або іншого правочину щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності, у тому числі державного контракту (договору) з оборонних закупівель, а також договору приєднання.

21. Орган управління, уповноважений орган може видавати публічні ліцензії, якщо використання об'єкта права інтелектуальної власності може здійснюватися невизначеною кількістю ліцензіатів за умови дотримання вимог щодо захисту інформації з обмеженим доступом.

У разі видачі публічної ліцензії не застосовуються вимоги пунктів 26 і 27 цього Порядку щодо інформування про можливість отримання ліцензії та/або про намір видати ліцензію, а також не проводиться перевірка інформації про потенційних ліцензіатів на предмет відсутності обставин, передбачених абзацами четвертим — одинадцятим пункту 6 цього Порядку.

22. Орган управління може визначати особливості видачі ліцензій на окремі види об'єктів права інтелектуальної власності в частині, що не суперечить законодавству та цьому Порядку.

Орган управління може затверджувати примірні ліцензійні договори, які укладаються органом управління та/або уповноваженим органом.

23. Уповноважені органи та їх повноваження щодо видачі ліцензій визначаються рішенням органу управління.

24. Структурний підрозділ, військова частина, орган військового управління, заклад, установа, організація, суб'єкт господарювання, на які покладено завдання щодо провадження діяльності у сфері медіа, зв'язків з громадськістю, стратегічних комунікацій, виконання завдань державної інформаційної політики у сфері оборони та/або висвітлення діяльності органу управління, військових формувань, їх з'єднань, військових частин, підрозділів, установ та організацій, уповноважуються органом управління на видачу ліцензій відповідно до цього Порядку в обсязі, необхідному для провадження такої діяльності.

На видачу ліцензій у сфері медіа, зв'язків з громадськістю, стратегічних комунікацій, виконання завдань державної інформаційної політики у сфері оборони та/або висвітлення діяльності органу управління, військових формувань, їх з'єднань, військових частин, підрозділів, установ та організацій не поширюються вимоги пунктів 26 і 27 цього Порядку.

25. Будь-яка особа має право звернутися до органу управління із запитом про наявні об'єкти права інтелектуальної власності та умови отримання ліцензії. Такий запит розглядається відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".

26. Перед видачею ліцензії щодо об'єкта права інтелектуальної власності, що використовується (може бути використаний) для або під час виготовлення товарів, виконання робіт чи надання послуг для цілей провадження господарської діяльності, а також перед проведенням відбору орган управління, уповноважений орган інформує фізичних та юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми про можливість отримання ліцензії та/або про намір видати ліцензію у порядку, передбаченому пунктами 27—29 і 34 цього Порядку.

Інформування про можливість отримання ліцензії та/або про намір видати ліцензію, а також про проведення відбору здійснюється органом управління, уповноваженим органом з дотриманням вимог законодавства щодо захисту інформації з обмеженим доступом.

Орган управління, уповноважений орган може інформувати про можливість отримання ліцензії та/або про намір видати ліцензію щодо інших об'єктів права інтелектуальної власності, ніж визначено абзацом першим цього пункту.

27. Інформування про можливість отримання ліцензії та/або про намір видати ліцензію, а також про проведення відбору здійснюється органом управління, уповноваженим органом через офіційний веб-сайт (веб-портал) органу управління, крім об'єктів права інтелектуальної власності, що містять інформацію, віднесену до державної таємниці, або іншу інформацію з обмеженим доступом, та об'єктів права інтелектуальної власності, що використовуються для або під час виготовлення озброєння, військової і спеціальної техніки, боєприпасів та їх складових частин, надання послуг з розроблення, ремонту, модернізації озброєння, військової і спеціальної техніки, боєприпасів та їх складових частин.

У разі вжиття заходів з обмеження доступу до відповідної інформації користувачів, що не пройшли електронну ідентифікацію, інформування щодо об'єктів права інтелектуальної власності, що використовуються для або під час виготовлення озброєння, військової і спеціальної техніки, боєприпасів та їх складових частин, надання послуг з розроблення, ремонту, модернізації озброєння, військової і спеціальної техніки, боєприпасів та їх складових частин, може здійснюватися через офіційний веб-сайт (веб-портал) органу управління.

У разі наявності обставин, визначених абзацом першим цього пункту, що перешкоджають здійсненню інформування через офіційний веб-сайт (веб-портал) органу управління, на офіційному веб-сайті (веб-порталі) органу управління публікуються відомості про порядок отримання інформації про можливість отримання ліцензії та/або про намір видати ліцензію, а також про проведення відбору.

28. Додатково до інформування, визначеного пунктом 27 цього Порядку, орган управління, уповноважений орган може здійснювати

інформування про можливість отримання ліцензії та/або про намір видати ліцензію, а також про проведення відбору шляхом:

надсилання повідомлень, листів на адреси електронної пошти фізичних та/або юридичних осіб, у тому числі тих, що є постачальниками товарів, виконавцями робіт та надавачами послуг відповідного органу управління, уповноваженого органу або внесені до електронного реєстру учасників відбору та виконавців державних контрактів (договорів) відповідно до Порядку створення, функціонування та ведення електронного реєстру учасників відбору та виконавців державних контрактів (договорів), внесення до нього суб'єктів господарювання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 березня 2021 р. № 233 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 26, ст. 1276; 2026 р., № 3, ст. 208);

доведення інформації через службу державного замовника, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, державні установи, об'єднання юридичних осіб, громадські об'єднання тощо.

29. Інформація про можливість отримання ліцензії та/або про намір органу управління, уповноваженого органу видати ліцензію повинна містити відомості про:

вид і назву об'єкта права інтелектуальної власності, права на використання якого можуть бути надані, або шифр технології, до складу якої входить відповідний об'єкт права інтелектуальної власності;

вид ліцензії, що може бути видана;

територію та строк, на які надаються права за ліцензією;

умови видачі ліцензії (за наявності);

перелік відомостей або документів, які повинні бути надані потенційним ліцензіатом для підтвердження відповідності умовам видачі ліцензії (за наявності);

поштову адресу (адресу електронної пошти) та способи надсилання повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії;

порядок попереднього ознайомлення з об'єктом права інтелектуальної власності (інформацією про такий об'єкт) або технічною документацією (якщо така можливість надається).

30. Повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії подається фізичною та/або юридичною особою шляхом надсилання на поштову адресу (адресу електронної пошти) органу управління, уповноваженого органу, зазначену в інформації про можливість отримання ліцензії, в довільній формі.

Повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії повинно містити:

вид і назву об'єкта права інтелектуальної власності, що дають змогу його ідентифікувати, або шифр технології, до складу якої входить відповідний об'єкт права інтелектуальної власності;

вид ліцензії, щодо якої подається повідомлення про заінтересованість; відомості про фізичну та/або юридичну особу:

- для фізичної особи — прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реквізити документа, що посвідчує особу, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності), задеклароване/зареєстроване місце проживання (перебування), адреса для листування, номер телефону, адреса електронної пошти (за наявності);

- для юридичної особи — повне найменування, ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ, реєстраційний номер в іноземній державі (для нерезидентів), місцезнаходження, а також прізвище, власне ім'я, по батькові керівника (уповноваженої особи), номер телефону та/або адреса електронної пошти, адреса для листування (якщо повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії подається засобами поштового зв'язку);

інформацію про відсутність обставин, передбачених абзацами четвертим — одинадцятим пункту 6 цього Порядку, що перешкоджають видачі ліцензії;

перелік відомостей та документів, що додаються до повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії для підтвердження відповідності фізичної та/або юридичної особи умовам видачі ліцензії (за наявності таких умов);

інформацію про потребу в ознайомленні з об'єктом права інтелектуальної власності (інформацією про такий об'єкт) або технічною документацією, якщо органом управління, уповноваженим органом повідомлено про можливість такого ознайомлення.

Зразок повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії може додаватися до інформації про можливість отримання ліцензії.

31. Орган управління, уповноважений орган перевіряє повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії на наявність інформації, передбаченої пунктом 30 цього Порядку, та проводить перевірку потенційного ліцензіата на предмет відсутності обставин, передбачених абзацами четвертим — одинадцятим пункту 6 цього Порядку, а також відповідності потенційного ліцензіата умовам видачі ліцензії.

За результатами перевірки орган управління, уповноважений орган здійснює заходи щодо оформлення ліцензії відповідно до пункту 20 цього Порядку.

Орган управління, уповноважений орган повідомляє протягом 30 календарних днів з дати отримання повідомлення про заінтересованість в отриманні ліцензії потенційному ліцензіату про відмову у видачі ліцензії у разі виявлення обставин, передбачених абзацами четвертим — одинадцятим пункту 6 цього Порядку, та/або встановлення невідповідності умовам видачі ліцензії.

32. У випадках, передбачених цим Порядком, проводиться відбір.

Порядок, етапи та умови проведення відбору, критерії відбору, а також порядок формування та роботи конкурсної комісії, критерії відбору незалежних експертів для участі в роботі конкурсної комісії, порядок обрання переможця (переможців) відбору затверджуються органом управління.

33. Орган управління, уповноважений орган здійснює інформування про проведення відбору, умови проведення відбору та критерії відбору не пізніше ніж за 15 календарних днів до запланованої дати видачі ліцензії (укладення ліцензійного договору).

У разі наміру видати виключну або одиничну ліцензію орган управління, уповноважений орган здійснює відповідно до пунктів 26 і 27 цього Порядку інформування про проведення відбору, умови проведення відбору та критерії відбору не пізніше ніж за 30 календарних днів до запланованої дати видачі ліцензії (укладення ліцензійного договору).

34. Під час інформування про проведення відбору орган управління, уповноважений орган надає відомості про:

вид і назву об'єкта права інтелектуальної власності, права на використання якого можуть бути надані, або шифр технології, до складу якої входить відповідний об'єкт права інтелектуальної власності;

порядок, етапи та умови проведення відбору, критерії відбору;

умови видачі ліцензії, у тому числі строк початку та/або обсяги серійного виробництва товарів, виконання робіт, надання послуг із використанням об'єкта права інтелектуальної власності;

вид ліцензії, що може бути видана;

територію та строк, на які надаються права за ліцензією;

кількість ліцензій, що будуть видані;

початкову пропозицію щодо розміру плати за використання об'єкта права інтелектуальної власності;

істотні умови ліцензійного договору або проект ліцензійного договору, за яким планується видача ліцензії;

перелік відомостей або документів, які повинен надати потенційний ліцензіат для підтвердження відповідності умовам видачі ліцензії, критеріям відбору;

порядок попереднього ознайомлення з об'єктом права інтелектуальної власності (інформацією про такий об'єкт) або технічною документацією (якщо така можливість надається);

строки подання повідомлень про участь у відборі;

форму та зміст повідомлень про участь у відборі;

інші питання, врегулювання яких є необхідним для проведення відбору.

35. Відбір може проводитися за окремими частинами (лотами), що формуються відповідно до кількості товарів, які можуть бути виготовлені з використанням об'єкта права інтелектуальної власності.

36. Критерії відбору можуть передбачати вимогу щодо надання учасником такого відбору плану щодо виготовлення товарів, виконання робіт чи надання послуг із використанням об'єктів права інтелектуальної власності, характеру та обсягу передбачуваних інвестицій та інших ресурсів, які, на думку учасника відбору, будуть потрібні для використання об'єкта права інтелектуальної власності, підтвердження наявності в учасника відбору відповідних виробничих потужностей, фінансової та технічної спроможності тощо.

37. Переможець (переможці) відбору визначається конкурсною комісією у порядку, затвердженому органом управління, за рейтинговим принципом відповідно до критеріїв відбору.

Конкурсна комісія утворюється органом управління у складі п'яти осіб, троє з яких повинні бути незалежними експертами, що не належать до особового складу органу управління, уповноваженого органу.

Відбір незалежних експертів для участі в роботі конкурсної комісії, зокрема проведення оцінки їх професійності, неупередженості, ділової репутації, проводиться органом управління, уповноваженим органом згідно з критеріями відбору незалежних експертів для участі в роботі конкурсної комісії. Незалежний експерт обов'язково повинен мати вищу освіту та не бути громадянином держави, що здійснює збройну агресію проти України, та/або держави (юрисдикції), включеної до переліку (крім тих, що перебувають в Україні на законних підставах), та/або особою, до якої застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України "Про санкції", та/або особою, включеною до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції. Не може бути незалежним експертом особа, яка має судимість за вчинення кримінального

правопорушення, не погашену або не зняту в установленому законом порядку.

38. Відбір вважається проведеним, якщо у ньому взяло участь не менше двох учасників.

39. Ліцензійний договір з переможцем відбору укладається органом управління, уповноваженим органом не пізніше ніж протягом 15 робочих днів з дня визначення результатів відбору.

У разі виявлення обставин, передбачених абзацами четвертим — одинадцятим пункту 6 цього Порядку, що перешкоджають укладенню ліцензійного договору, або відмови переможця відбору від укладення ліцензійного договору ліцензійний договір укладається із наступним за рейтинговим списком учасником відбору, визначеним конкурсною комісією.

40. Ліцензії видаються на платній основі, крім випадків, передбачених пунктом 41 цього Порядку.

41. Невиключна ліцензія може бути видана на безоплатній основі за наявності підстав, передбачених цим пунктом, та на підставі відповідного рішення органу управління, уповноваженого органу.

Видача невиключної ліцензії на безоплатній основі здійснюється потенційним ліцензіатам, щодо яких відсутні обставини, передбачені абзацами четвертим — одинадцятим пункту 6 цього Порядку.

Невиключна ліцензія може бути видана на безоплатній основі у таких випадках:

якщо потенційними ліцензіатами є:

- органи та військові формування, що належать до сил безпеки та/або сил оборони, їх з'єднання, військові частини, підрозділи, установи або організації;

- державні замовники у сфері оборони (служби державного замовника), виконавці державних контрактів (договорів) з оборонних закупівель — для забезпечення потреб безпеки і оборони;

- постачальники товарів, виконавці робіт чи надавачі послуг військовим частинам, підрозділам, установам або організаціям сил безпеки і сил оборони — виключно для забезпечення потреб безпеки і оборони;

- органи державної влади — для виконання покладених на них законом функцій держави;

- благодійні організації, які відповідно до статуту провадять діяльність у сфері сприяння обороноздатності та мобілізаційній готовності держави, — за умови підтвердження такої діяльності;

якщо метою використання об'єктів права інтелектуальної власності є:

- проведення наукових досліджень або експерименту — за умови використання без комерційної мети та передачі органу управління результатів досліджень;

- провадження діяльності у сфері медіа, зв'язків з громадськістю, стратегічних комунікацій, виконання завдань державної інформаційної політики у сфері оборони та висвітлення діяльності органу управління, військових формувань, їх з'єднань, військових частин, підрозділів, установ та організацій в обсязі, необхідному для зазначеної мети;

використання торговельних марок, що містять військові найменування або військову символіку, на підставі та у спосіб, визначені рішенням органу управління;

видача ліцензії у разі взаємної видачі ліцензії іншою стороною договору (перехресне ліцензування) на рівноцінних умовах та із забезпеченням відповідності інтересам органу управління;

в інших випадках, передбачених законодавством.

У випадках, не передбачених абзацами четвертим — п'ятнадцятим цього пункту, невиключна ліцензія може бути видана на безоплатній основі за умови обґрунтованого рішення органу управління із зазначенням мети видачі ліцензії (для забезпечення потреб безпеки і оборони, сприяння практичному використанню об'єктів права інтелектуальної власності, забезпечення розвитку технологій, задоволення суспільних потреб тощо) та строку її дії.

42. Плата за використання об'єктів права інтелектуальної власності може встановлюватися у формі роялті (періодичних платежів), паушальних (одноразових) або комбінованих платежів.

Роялті можуть визначатися як:

- відсоток ціни продажу товарів, робіт або послуг, що виготовляються, виконуються або надаються з використанням об'єкта права інтелектуальної власності, з урахуванням або без урахування податків та інших обов'язкових платежів;

- відсоток прибутку ліцензіата від продажу товарів, робіт або послуг, що виготовляються, виконуються або надаються з використанням об'єкта права інтелектуальної власності;

- фіксована ставка з розрахунку на кількість товарів, робіт або послуг, що виготовляються, виконуються або надаються з використанням об'єкта права інтелектуальної власності, або одиницю виміру обсягу виготовленої продукції;

- платіж з іншим варіантом розрахунку, визначеним у ліцензійному договорі.

43. Кошти, отримані органом управління, уповноваженим органом, який є бюджетною установою, як плата за використання об'єкта права інтелектуальної власності, у повному обсязі зараховуються до спеціального фонду державного бюджету як власні надходження бюджетних установ (плата за послуги, що надаються бюджетними установами згідно з їх основною діяльністю), та використовуються на покриття витрат, пов'язаних з організацією та наданням послуг бюджетними установами згідно з їх основною діяльністю, а саме на:

1) виплату винагороди авторам (винахідникам) відповідного об'єкта права інтелектуальної власності у розмірах, визначених пунктом 44 цього Порядку;

2) здійснення заходів, необхідних для забезпечення діяльності структурного підрозділу, військової частини, органу військового управління, закладу, установи, організації, в якому створено об'єкт права інтелектуальної власності, у розмірах, визначених пунктом 45 цього Порядку, у тому числі для:

закупівлі інструментів, обладнання та устаткування, ліцензій на програмні продукти, забезпечення доступу до баз даних та середовищ розробки, хмарних послуг, необхідних для розроблення, проведення тестування, прототипування, проведення експериментальних досліджень, створення та/або випробування дослідних зразків (виготовлення моделей), нових технологій та об'єктів права інтелектуальної власності;

проведення тестування, прототипування, експериментальних досліджень, виготовлення моделі або дослідного зразка та здійснення їх випробування, сертифікації;

3) створення та впровадження у використання нових об'єктів права інтелектуальної власності, у тому числі інформування про можливість отримання ліцензії, організацію та проведення відбору та здійснення інших заходів відповідно до цього Порядку;

4) забезпечення розвитку інноваційної, винахідницької, раціоналізаторської, а також наукової (науково-технічної) та іншої інтелектуальної (творчої) діяльності;

5) фінансування заходів щодо забезпечення охорони та захисту прав інтелектуальної власності, у тому числі:

забезпечення правової охорони та захисту об'єктів права інтелектуальної власності в Україні та за кордоном;

набуття прав на об'єкти права інтелектуальної власності;

проведення незалежної оцінки вартості майнових прав на об'єкти інтелектуальної власності;

проведення патентних, патентно-кон'юнктурних, маркетингових досліджень;

забезпечення доступу до пошукових баз даних з патентною, ліцензійною та економічною інформацією;

підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації фахівців з питань інтелектуальної власності;

б) організацію просування об'єктів права інтелектуальної власності на ринок шляхом проведення та/або участі в інформаційних, виставкових, рекламних та інших заходах тощо.

Кошти, отримані уповноваженим органом, який не є бюджетною установою, як плата за використання об'єкта права інтелектуальної власності, у повному обсязі зараховуються на його рахунки, відкриті в банку, і використовуються за напрямками, визначеними підпунктами 1—6 цього пункту.

44. На виплату винагороди авторам (винахідникам) відповідного об'єкта права інтелектуальної власності спрямовується не менш як 25 відсотків обсягу коштів, отриманих органом управління, уповноваженим органом як плата за використання об'єкта права інтелектуальної власності.

Орган управління може встановити верхню межу обсягу коштів, які спрямовуються на виплату винагороди авторам (винахідникам) об'єкта права інтелектуальної власності.

45. На фінансування заходів, необхідних для забезпечення діяльності структурного підрозділу, військової частини, органу військового управління, закладу, установи, організації, в яких створено об'єкт права інтелектуальної власності, спрямовується не менш як 30 відсотків обсягу коштів, що залишилися після виплати винагороди авторам (винахідникам) від отриманої плати за використання об'єкта права інтелектуальної власності.

46. Розподіл коштів за напрямками, визначеними пунктом 43 цього Порядку, здійснюється у порядку, визначеному органом управління.

Орган управління забезпечує цільове використання коштів, отриманих як плата за використання об'єкта права інтелектуальної власності.

47. Орган управління затверджує методичні рекомендації щодо визначення розміру плати за використання об'єктів права інтелектуальної власності.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 17 червня 2026 р. № 804

Київ

Про затвердження Порядку обмеження військовослужбовців у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх

Відповідно до пункту 9 розділу XI “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок обмеження військовослужбовців у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх, що додається.
2. Установити, що під час воєнного стану в Україні функціонування Реєстру осіб, яким обмежено доступ до гральних закладів та/або участь в азартних іграх, обмін реєстровими даними із зазначеним Реєстром забезпечується з урахуванням вимог цієї постанови, а запити на пошук інформації організаторами азартних ігор у Реєстрі здійснюються з урахуванням вимог пункту 6 Порядку, затвердженого цією постановою.
3. Державному агентству ПлейСіті та Міністерству оборони протягом шести місяців з дня опублікування цієї постанови забезпечити електронну інформаційну взаємодію між Реєстром осіб, яким обмежено доступ до гральних закладів та/або участь в азартних іграх, і Державним реєстром військовослужбовців, підписати акт про результати проведення перевірки електронної інформаційної взаємодії між Державним агентством ПлейСіті та Міністерством оборони та оприлюднити його на офіційному веб-сайті Державного агентства ПлейСіті не пізніше наступного дня після його підписання.

4. Міністерству цифрової трансформації разом з Адміністрацією Державної прикордонної служби та Державним агентством ПлейСіті протягом шести місяців з дня опублікування цієї постанови опрацювати питання забезпечення електронної інформаційної взаємодії між Реєстром осіб, яким обмежено доступ до гральних закладів та/або участь в азартних іграх, та інформаційно-комунікаційними системами Державної прикордонної служби щодо військовослужбовців Державної прикордонної служби та подати Кабінету Міністрів України пропозиції щодо внесення відповідних змін до цієї постанови.

5. Ця постанова набирає чинності з дня оприлюднення Державним агентством ПлейСіті акта про результати проведення перевірки електронної інформаційної взаємодії між Державним агентством ПлейСіті та Міністерством оборони, крім пунктів 3 і 4 цієї постанови, які набирають чинності з дня її опублікування, та діє під час воєнного стану в Україні.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

Інд. 72

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2026 р. № 804

ПОРЯДОК
обмеження військовослужбовців у відвідуванні
гральних закладів та участі в азартних іграх

1. Цей Порядок визначає механізм обмеження військовослужбовців у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх під час воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64 “Про введення воєнного стану в Україні”.

2. Дія цього Порядку поширюється на військовослужбовців, які відповідно до закону внесені до Державного реєстру військовослужбовців (далі — Реєстр військовослужбовців).

3. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України “Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор”, “Про військовий обов’язок і військову службу”, “Про публічні електронні реєстри”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, “Про захист персональних даних” та Порядку ведення Реєстру осіб, яким обмежено доступ до гральних закладів та/або участь в азартних іграх, включення і виключення інформації, внесення змін до такого Реєстру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 серпня 2025 р. № 1046 “Про затвердження порядків ведення реєстрів у сфері організації та проведення азартних ігор” (Офіційний вісник України, 2025 р., № 76, ст. 5216).

4. Обмеження військовослужбовців у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх під час воєнного стану в Україні передбачає недопуск військовослужбовців до відвідування гральних закладів та до участі в азартних іграх і здійснюється шляхом автоматизованого обміну даними між Реєстром осіб, яким обмежено доступ до гральних закладів та/або участь в азартних іграх (далі — Реєстр), та Реєстром військовослужбовців.

5. Для обмеження військовослужбовців у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх у період, установлений пунктом 1 цього Порядку, військовослужбовці, внесені до Реєстру військовослужбовців, мають такі ж обмеження у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх, передбачені пунктами 2 і 3 частини другої статті 16, пунктом 5 частини шостої статті 18, частиною першою статті 19 Закону України “Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор”, як і фізичні особи, які внесені до Реєстру.

6. За результатами підтвердження електронної ідентифікації особи онлайн-системою організатора азартних ігор формується та надсилається верифікований запит до Реєстру, який підтверджується кваліфікованим електронним підписом (або удосконаленим електронним підписом, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису) надавача послуг з електронної ідентифікації або іншого уповноваженого законом суб'єкта, відповідального за функціонування відповідної системи (засобу) ідентифікації.

Реєстр на підставі верифікованого запиту, отриманого від онлайн-системи організатора азартних ігор, надсилає до Реєстру військовослужбовців автоматизований запит, що містить інформацію про гравця (відвідувача), зокрема прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків.

У разі використання інтегрованих державних систем електронної ідентифікації кваліфікований електронний підпис накладається адміністратором (технічним адміністратором) такої системи, а у разі використання системи віддаленої ідентифікації — суб'єктом, визначеним законодавством відповідальним за функціонування такої системи. Такий підпис підтверджує, що ідентифікація особи проведена із застосуванням передбаченого законодавством методу та передані ідентифікаційні дані відповідають даним, отриманим у результаті такої ідентифікації.

Організатори азартних ігор в Інтернеті зобов'язані здійснювати виключно верифіковані запити до Реєстру, оформлені згідно з вимогами цього пункту.

7. Під час пошуку організатором азартних ігор інформації в Реєстрі у процесі ідентифікації (верифікації) гравця/відвідувача відповідно до вимог пункту 19 Порядку ведення Реєстру осіб, яким обмежено доступ до гральних закладів та/або участь в азартних іграх, включення і виключення інформації, внесення змін до такого Реєстру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 серпня 2025 р. № 1046, засобами Реєстру формується запит до Реєстру військовослужбовців щодо наявності або відсутності особи в Реєстрі військовослужбовців.

Запит здійснюється Реєстром за ідентифікаторами пошуку, які визначаються договором про інформаційну взаємодію між Агентством ПлейСіті та Міноборони.

Підтвердження наявності обмежень, передбачених пунктом 5 цього Порядку, стосується лише реєстрових записів, яким присвоєно статус "Активний". Міноборони визначає перелік осіб, щодо яких підтвердження не надається.

8. Запит Реєстру до Реєстру військовослужбовців повинен містити таку інформацію про організатора азартних ігор, яким здійснюється пошук інформації про гравця/відвідувача:

повне найменування юридичної особи;

ідентифікаційний код юридичної особи згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань.

Будь-який пошук інформації про військовослужбовця у Реєстрі військовослужбовців супроводжується одночасним сповіщенням такого військовослужбовця відповідною інформаційно-комунікаційною системою Міноборони про факт пошуку із зазначенням дати та часу запиту Реєстру і найменування організатора азартних ігор, який ініціював запит Реєстру.

Реєстр військовослужбовців зберігає записи (log-файли) здійснених до нього засобами Реєстру запитів.

9. Електронна інформаційна взаємодія Реєстру з Реєстром військовослужбовців здійснюється шляхом автоматизованого обміну даними, визначеними у пунктах 7 і 8 цього Порядку, засобами системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів “Трембіта” відповідно до вимог Порядку електронної (технічної та інформаційної) взаємодії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. № 606 “Деякі питання електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 73, ст. 2455; 2021 р., № 52, ст. 3216; 2023 р., № 11, ст. 721).

Інформація про результат запиту Реєстру до Реєстру військовослужбовців підлягає автоматичному видаленню після його обробки та не зберігається у Реєстрі.

10. У разі виявлення збігу даних про особу, що містяться у запиті Реєстру, із даними Реєстру військовослужбовців засобами Реєстру формується автоматична відповідь організатору азартних ігор щодо наявності обмеження у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх. Автоматична відповідь про наявність обмеження у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх у зв'язку з наявністю відомостей про особу у Реєстрі військовослужбовців не повинна відрізнятися від автоматичної відповіді про перебування особи на обліку в Реєстрі. При цьому дані про те, що особа є військовослужбовцем, не розголошуються. Така особа не допускається до відвідування грального закладу та/або участі в азартних іграх.

11. У разі тимчасової відсутності інформаційної взаємодії між Реєстром та Реєстром військовослужбовців або перевищення часу очікування відповіді на запит Реєстру від Реєстру військовослужбовців, визначеного у договорі про інформаційну взаємодію між Агентством ПлейСіті та Міноборони, вважається, що в особи відсутні обмеження, визначені

пунктом 5 цього Порядку. Така особа допускається до відвідування грального закладу та/або участі в азартних іграх.

12. Обробка інформації під час електронної інформаційної взаємодії Реєстру з Реєстром військовослужбовців повинна здійснюватися з дотриманням вимог щодо захисту інформації відповідно до Закону України “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”.

Обробка персональних даних під час такої взаємодії здійснюється з дотриманням вимог Закону України “Про захист персональних даних”.
